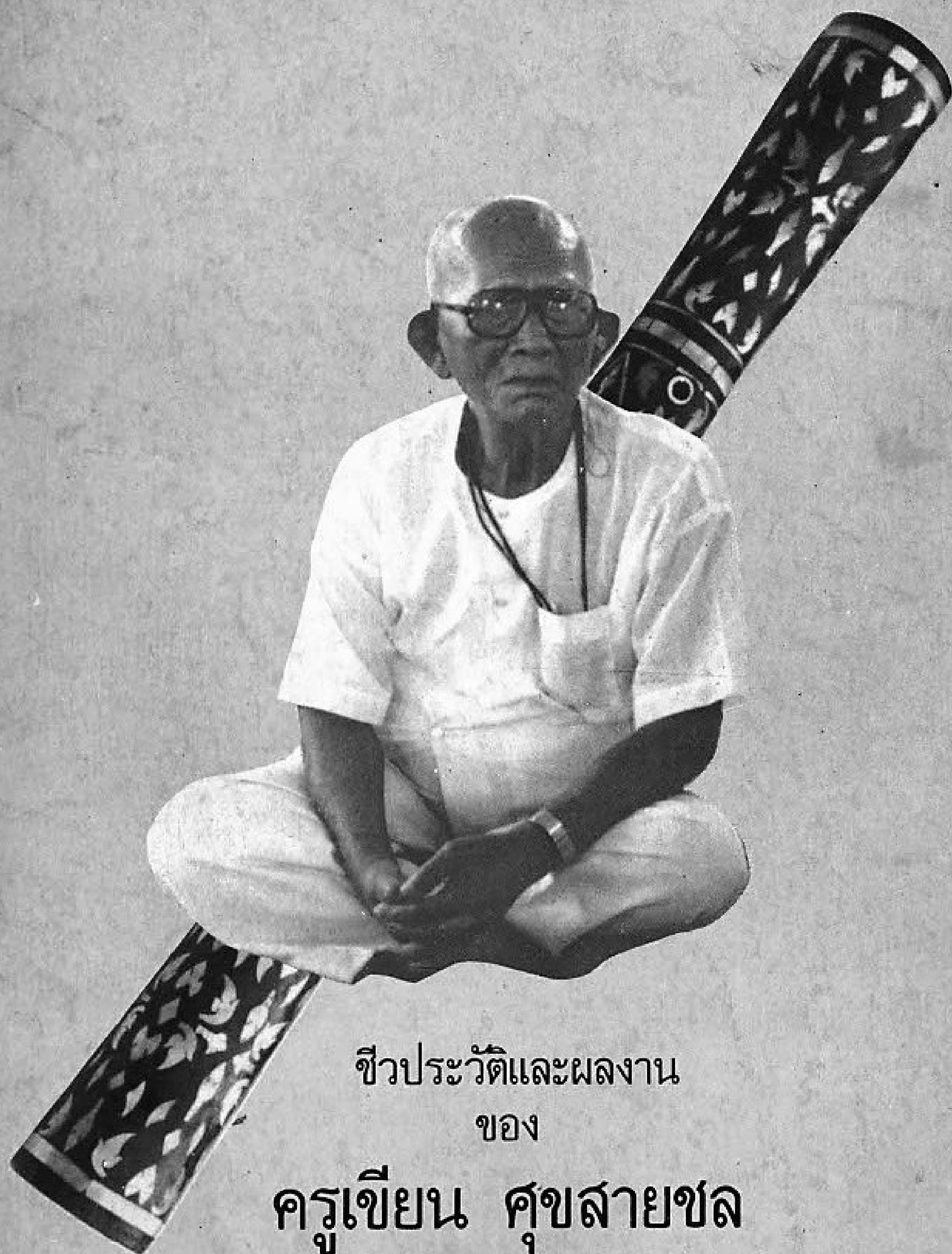

ชีวประวัติและผลงาน

ของ

ครูเขียน ศุขสายชล

ศิลปิน ๕ แผ่นดิน

งานฌาปนกิจศพ

ครูเขียน ศุขสายชล

ณ เมรุวัดรัชฎาธิฐาน (เงิน)

วันอาทิตย์ที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

ผลงานเพลง

ครูเขียน ศุขสายชล ได้แต่งเพลงเอาไว้เป็นจำนวนมาก จากที่พบหลักฐานการบันทึกโน้ตสากลด้วยลายมือของท่านเองมีหลายสิบเพลงด้วยกัน

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบทเพลงของท่านที่ได้สร้างขึ้นและนำลงในหนังสือฉบับนี้แล้ว

1. มโนราห์โอด โหมโรงเสภา
2. พญาสี่เสา เถา ทางเครื่อง
3. พญาครวญ เถา ทางเครื่อง
4. พญารำพึง เถา ทางเครื่อง
5. พญาตรึก เถา ทางร้องเครื่อง
6. ไอยราชูงวง ทางร้องและทางเครื่อง
7. หวยแกว เถา ทางคลาริเนต

นอกจากนั้นยังพบบทเพลงเก่าๆ ที่หายากในปัจจุบันด้วยความที่เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบของท่านเราจึงได้รู้จักเพลงเก่าเพิ่มขึ้นอีกคือ

1. ตับไวยราพ ทางร้อง ต้นฉบับหอปกด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ไทยใหม่ ฉบับวันจันทร์ที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2482 ตัวปกกระดาษนี้เป็นสีเหลืองเข้มและกรอบเต็มที่แล้วแต่ภายในยังอ่านได้ชัดเจนอยู่
2. ตับพันธุรัตน์ ทางร้องและบทร้อง
3. เพลงจีนแส

ท้ายสุดคือบทเพลงสุดท้ายในชีวิตท่านคือเพลงแสนปมรำพันเถา ซึ่งจะได้ทำเป็นโน้ตตัวอักษรเพื่อสะดวกต่อการเผยแพร่

วาสนาพาเรามาอับภราด เมื่อตายขาด

มนุษย์มิตรคิดห่วงเห็น คนแรกคือรักคู่ชีวิต

สิ่งใดไม่ยาก เอยสุดกลเล่ จากไป

ไม่(ฯ) หน้าพา) เมื่อเวลา

มีทุกวาโดยชีวิตตราวี พอมีสุขแล้วไป

รักมิตรหนึ่งหา เงาะมีทุกข์ๆแต่เราเห็น

ไม่มา ตามต้องขวา มองฟ้าไม่มีเสร็จ

คิดถึงความหลับแล้วใจหาย

ของชำมีคราวเอง เหล่ามิตร

หายหน้ามีมาเลย เมินเมยหลบ

หน้าหนีตาไป

ข้อยามว่างนั้นรำพึงคนึงคิด ทำใจ[illegible] จิต

เกิดรักซึ้งภักดิ์ศรี ไม่เลี่ยงแรงที่สมัคร

ชักจนตรี จะเกิด [illegible] เพื่อกเกเอาไว้ลาย[illegible]

จึงประดิษฐ์ร้อยลิขิตรวมเพลง แสน[illegible]

ท่านผู้ฟัง นั่งชมสิ้นทั้งหลาย ทุกผู้จิต

คิดจำนงของมั่นใจ ตามสกุลผู้

บรรยายสานสายชลอ

~~[illegible]~~ อนุชนภาคหลังของพ

(เอง)

ลามชั่ม

คนรักปิ้พตัน ครบมี้

เพิ่ม ๆ ตรงกันสิก หัยกกร ไม่มีเม็นรวนรมกา

ทองลาว ครบมี้

เพลง แสนปมรำพัน เถา

สามชั้น

				รับ	---ฟมร	---ทลซ	-ซลทรร	มล-ท
ท่อน ๑	----	---ท	ททททท	-ท-ท	-ร-ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ
ขึ้นต้น	---ฟซล	-ด-ร	---ซฟร	-ด-ล	---ซ	---ล	--รด	ลด-ร
เบา	--รร	-ร-ซ	-ร-ซ	-ร-ด	-ซ-ด	-ซ-ล	-ท--	-ลทด-ท
ดัง	-รฟด	รดทล	ซฟซล	-ซ-ล	-ฟ-ล	-ซ-ล	ซฟซล	-ซ-ท
	-ดทล	ทดทท	รดทล	ทดทท	-ลทด	รดทล	ซฟซล	ซลทด
	ททดท	ดซฟด	ฟฟดฟ	ซลทด	รทดล	ดรมฟ	มซฟม	ฟมรด
	ฟซลท	ลทดร	ฟซฟร	ฟรดท	ฟทดร	ฟรดท	ดรดท	ดทลซ
	-รดล	ดลซฟ	-ด-ฟ	-ฟซล	-ท-ด	รดทล	ซฟซล	ซลทด
	ฟรดล	รดลซ	ดลซฟ	ลซฟร	ฟดดด	ฟรรร	ซฟฟฟ	ลซซซ
เปลี่ยนจังหวะเร่งเร้าและดัง *	-มรท	มรทล	รทลซ	ทลซม	--รม	ซลทร	ทลซล	ทร-ซ
	----	---ด	--รด	รฟ-ซ	----	---ซ	ซซซซ	-ซ-ซ
	-ซ--	รซลท	--ลท	ดร--	มดรม	รทดร	ดลทด	ทซลท
	-ทลท	รทลซ	-รรท	รลทซ	-ร-ซ	ลซ-ร	-ซลซ	-ร--
	ซซลซ	-ร-ร	-ทดร	-ซ--	ลฟซล	ซฟมร	มดรม	-ร--
	รฟมร	มซฟม	ฟลซฟ	ซทลซ	ลทดล	ทรดท	ลซลท	ดร-ร
	----	-ร-ร	ทดซล	ทร-ซ	----	---ซ	ซซซซ	-ซ-ซ
	--รม	ฟซฟซ	--ฟซ	ลทลท	--รม	ซลทร	ทลซล	ทร-ซ
	--รม	รทรท	--มร	ทลทล	--รม	ซลทร	ทลซล	ทร-ซ
	----	รทลซ	----	ลทลซ	----	รทลซ	--ลท	รทลซ
	รทลซ	ลทลซ	รทลซ	ลทลซ	--ลซ	ลซลซ	ลซลซ	----
กลับจังหวะเดิม	---ซลท	-ร-ม	-ซ-ม	-ร-ท	-ร-ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ

เที่ยวกลับ ข้ามไปต่อ *

เที่ยวแรก จบตรงนี้

แสนสมรำพัน เถา

สามชั้น ท่อน ๒ ขึ้นต้น

				รับ	---ฟมร	---ทลซ	-ซลทรร	มล-ท
	----	---ท	ทททท	-ท-ท	-ร-ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ
	---ฟ	ซซซซ	---ล	ซซซซ	-ฟซล	ซลทด	ทรดท	ดทลซ
	-รดล	ดลซฟ	-ด-ฟ	-ฟซล	-ท-ด	รดทล	ซฟซล	ซลทด
	ททดด	ลซฟด	ฟฟดฟ	ซลทด	รทดร	ดรมฟ	มซฟม	ฟมรด
	---ร	-รรร	-ซ-ฟ	-ร-ด	-ฟซล	ซลทด	ทดซล	ทด-ท
	เบา ----	-ฟมฟ	ซฟมฟ	-ซ-ล	--ซล	ดลซฟ	ซฟมฟ	ซลฟซ
	----	ดรดท	ดทลซ	ลซฟท	--ดร	ดทลด	ทลซท	ลซฟซ
	----	-ฟมฟ	ซฟมฟ	-ซ-ล	ดัง -ท-ด	รดทล	ซฟซล	ซลทด
	ฟรดล	รดลซ	ดลซฟ	ลซฟร	ฟดดด	ฟรรร	ซฟฟฟ	ลซซซ

เที่ยวสอง ข้ามไปต่อ *

เที่ยวแรกจบตรงนี้

เปลี่ยนจังหวะเร่งเร็วและดัง

*	-มรท	มรทล	รทลซ	ทลซม	--รม	ซลทร	ทลซล	ทร-ซ

ระนาดและฆ้องดำเนินทำนองพร้อมกัน — โยน —

ระนาด	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--	-ล-ท	-ทดร	ด-รม	-ร--
ฆ้อง	----	----	----	----	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--
ระนาด	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--	-ล-ท	-ทดร	ด-รม	-ร--
ฆ้อง	-ล-ท	-ทดร	ด-รม	-ร--	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--
ระนาด	-ล-ท	-ทดร	ด-รม	-ร--	-ล-ท	-ทดร	ด-รม	-ร--
ฆ้อง	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--	-ร-ม	-มฟซ	ฟ-ซล	-ซ--
ระนาด	มดรม	-ร--	มดรม	-ร--	มดรม	-ร--	มดรม	-ร--
ฆ้อง	ลฟซล	-ซ--	ลฟซล	-ซ--	ลฟซล	-ซ--	ลฟซล	-ซ--
ระนาด	ดทดร	ดทดร	ดทดร	ดทดร	---มรท	---ทลซ	---ลทร	-ล--
ฆ้อง	ลทลซ	ลทลซ	ลทลซ	ลทลซ	---ฟมร	---ทลซ	---ลทร	-ล--
	----	----	----	---ท	----	---ท	ทททท	-ท-ท

แสนปมรำพัน

สามชั้น

					ฆ้อง			
ท่อน ๒ ท่อน พร้อมกัน (ระนาด)	----	----	-รรรรท	ลซลท	-ร-ร	-มซล	-ทรล	ทลซม
ระนาด	ซม-ม	มม--	ลซ-ร	รร--	รท-ร	รร--	ซม-ม	มม--
ฆ้อง	--ซม	-ม-ม	--ลซ	-ร-ร	--รท	-ร-ร	--ซม	-ม-ม
ระนาด	ซม-ม	มม--	ลซ-ร	รร--	-ร--	-ร-ล	--ทล	รททท
ฆ้อง	--ซม	-ม-ม	--ลซ	-ร-ร	-ร--	-ร-ล	--ทล	-ท-ท
ระนาด	ลรดท ๑ ลทดท	ดร--	รซฟม	ฟซ--	มลซฟ	ซล--	ฟทลซ	ลท--
ฆ้อง	ลรดทลร ๑ --ลท	ดทดร	--รซ	ฟมฟซ	--มล	ซฟซล	--ฟท	ลซลท
ระนาด	รซฟม	ฟซ--	ฟทลซ	ลท--	รซฟม	ฟซ--	ฟทลซ	ลท--
ฆ้อง	--รซ	ฟมฟซ	--ฟท	ลซลท	--รซ	ฟมฟซ	--ฟท	ลซลท
ระนาด	ฟทลซ	ลท--	ฟทลซ	ลท--	ฟทลซ	ลท--	ฟทลซ	ลท--
ฆ้อง	--ฟท	ลซลท	--ฟท	ลซลท	--ฟท	ลซลท	--ฟท	ลซลท
ระนาด	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	---ด ด
ฆ้อง	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลซลท	-ด ซ
ระนาด	---ด ด	---ด ด	---ด ด	---ด ด	-ด-ร	มรดท	ลซลท	ดร-ร
ฆ้อง	-ด-- ซ	-ด-- ซ	-ด-- ซ	-ด-- ซ	-ด-ร	มรดท	ลซลท	ดร-ร
	----	---ซ	--ลซ	ลด-ร	----	---ร	รรรร	-ร-ร

ถอนจังหวะหัว (ส่งร้อง ๒ ชั้น)

---ดรม	-ซ-ล	---มรด	ลด-ร

แสนพมรำพัน

สองชั้น

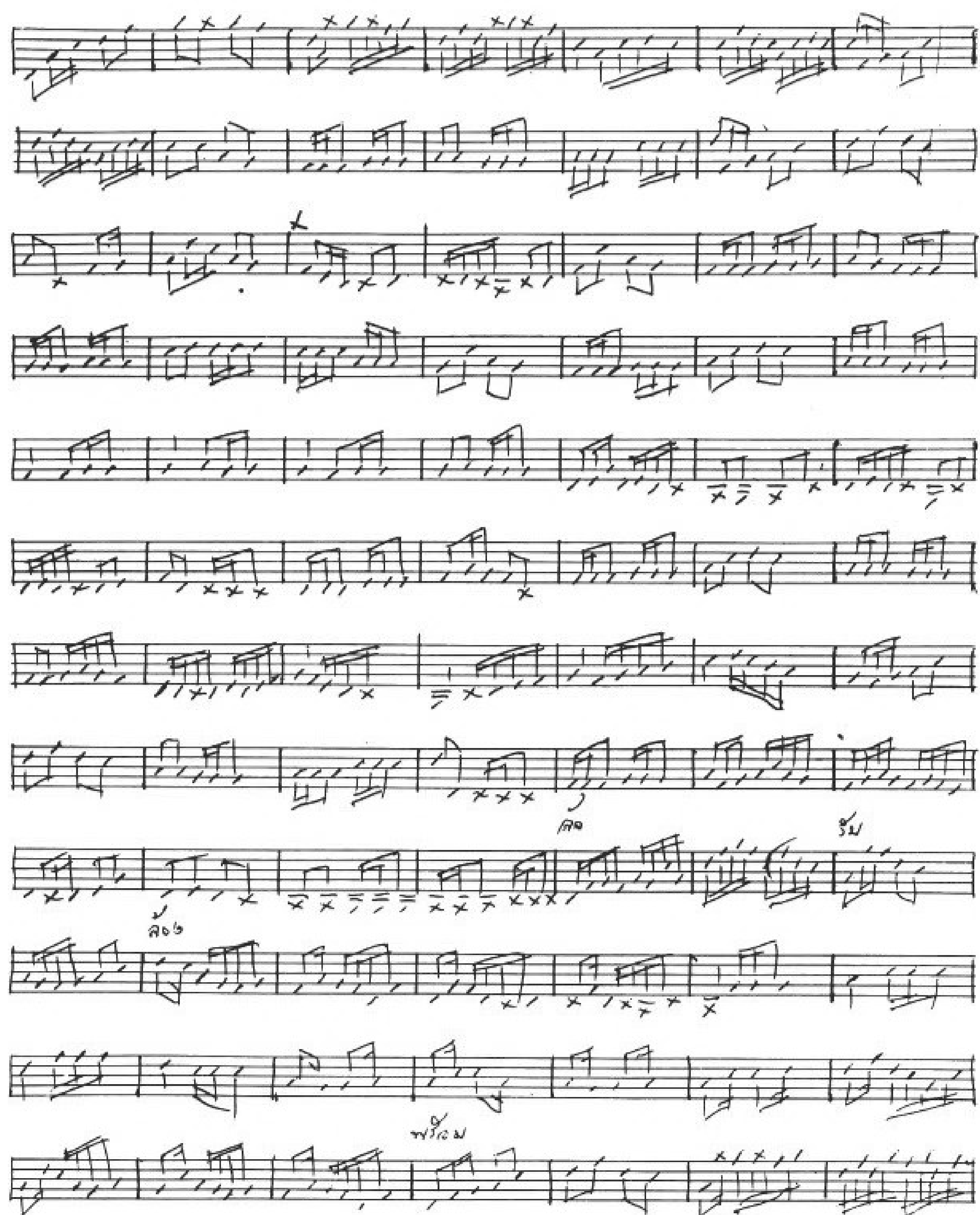
ท่อน ๑				รับ	-ร-ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ
	-ซ-ด	---ดรม	-ร-ม	-ฟ-ซ	---ฟมร	---ทลซ	-ร-ซ	---ซลท
	---ท	---ด	---ดดด	ทด-ร	-ท-ด	-ร-ฟ	-ซ-ฟ	-ร-ด
	---ล	ลลลล	-ซ-ล	-ท-ด	-ท-ร	-ด-ท	-รดท	-ล-ซ
	-รดล	-ซ-ฟ	-ด-ฟ	-ซ-ล	-ฟ-ซ	-ล-ท	-รดท	-ล-ซ
ฆ้องวงเดียว		ล-ซ ท	ซ	ซ	ด	ท	ล ซ	ซ
	----	-ม-ร	---ร	---ร	---ซ	---ฟ	-ม-ร	---ร
รับพร้อมจังหวะฉิ่งและตัง	-ทรล	ทลซม	-ทรล	ทลซม	-ร-ซ	-ซลท	-มรท	รทลซ
ผ่อนจังหวะช้า	---ซลท	-ร-ม	-ซ-ม	-ร-ท	---ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ
ท่อน ๒				รับ	-ร-ม	-ร-ท	---ลซม	-ร-ซ
	---ฟ	---ซซซ	---ฟซล	ดซ-ซซซ	---ท	---ซ	---ททท	ซท-ด
	-ดรด	ฟมรด	ทดรด	ฟมรด	---ท	---ล	---ลลล	ฟล-ท
	---ท	---ดดด	-ฟ-ลลล	---ซ	-ลดซ	ลซฟร	-ด-ร	-ฟ-ซ
	-รดล	ดลซฟ	-ด-ฟ	-ซ-ล	-ฟ-ซ	-ล-ท	-รดท	-ล-ซ
ฆ้องวงเดียว		ล ซ	ซ	ซ	ด	ท	ล ซ	ด
	----	-ม-ร	---ร	---ร	---ซ	---ฟ	-ม-ร	---ร
รับพร้อมจังหวะฉิ่งและตัง	-ทรล	ทลซม	-ทรล	ทลซม	-ร-ซ	-ซลท	-มรท	รทลซ
	---ซลท	-ร-ม	-ซ-ม	-ร-ท	---มรท	---ทลซ	---ลทร	-ล-ท
	----	---ท	ทททท	-ท-ท	--รม	ฟซฟซ	--ฟซ	ลทลท
	--ทซ	ลทลท	--ทซ	ลทลซ	--ทซ	ลทลท	--ทซ	ลทลท
	ลซลท	ลซลท	ลซลท	ลท-ท	--ทท	--ทท	--รม	-ซ-ร
ส่งร้องชั้นเดียว	-มรร	รมรร	รมรร	รมรร				

แสนปมรำพัน

ชั้นเดียว รับ

ท่อน ๑	-ร-ม	-ร-ท	---ล	---ซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ
ขึ้นต้น	-ซลซ	-ล-ท	-ด-ร	-ด-ท	-ททท	-ด-ร	-ด-ท	ทท-ด
	-รดด	ดรดด	รทดร	ดทลซ	ทซลท	ลทรล	ทลซม	ซทลซ
	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	--ทล	ซม--	-ร-ร	ซทลซ
	--ดซ	ลด--	ดซลด	-ม-ซ	รดลซ	ดลซม	ลซมร	ซมรด
	---ทลซ	-ล-ด	---รมซ	-ร-ม	----	---ม	มมมม	-ม-ม
	--มด	รมรม	--มด	รมรม	--มด	รมรม	--มด	รมรม
	รดรม	รดรม	รดรม	รมรม	--มม	--มม	--ซล	-ด-ซ
ท่อน ๒ รับ	-ร-ม	-ร-ท	---ล	---ซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ
ขึ้นต้น	-ร-ซ	-ซลท	-ด-ท	ดร-ด	-รดด	ดรดด	ดรดด	ดรดด
	ซรมฟ	ซฟมร	ดทดร	ดทลซ	ทซลท	ลทรล	ทลซม	ซทลซ
	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	ซลซซ	--ทล	ซม--	-ร-ร	ซทลซ
	--ซฟ	--ซฟ	--ซฟ	-ล-ซ	-ลซฟ	-ซ--	-ร-ม	ฟซ-ร
	-ฟซล	ซฟซล	ซฟซล	-ซ--	-ดรม	รดรม	รดรด	-ร--
	-ฟซล	ซฟซล	ซฟซล	-ซ--	-ดรม	รดรม	รดรม	-ร--
	-ฟซล	-ซ--	-ดรม	-ร--	-ฟซล	-ซ--	-ดรม	-ร--
	-ฟซล	-ซ--	-ฟซล	-ซ--	-ฟซล	-ซ--	-ฟซล	-ซ--
ระนาด	-ฟซล	-ซลท	-ลทด	-ซลท	-ลทด	-ทดร	-ดรม	-ร--
พร้อมกัน ฆ้อง	---ฟ	ซล-ซ	ลท-ล	ทด-ซ	ลท-ล	ทด-ท	ดร-ด	รม-ร
ระนาด	-ดรม	-ร--	มดรม	-ร--	มดรม	-ร--	มดรม	-ร-ด
ฆ้อง	--มด	รม-ร	--มด	รม-ร	--มด	รม-ร	--มด	รม-ร
ระนาด	รม-ท	ดร-ล	ทด-ซ	ลท-ฟ	ซล-ซ	ลท-ล	ทด-ท	ดร--
ฆ้อง	-ดรม	-ทดร	-ลทด	-ซลท	-ฟซล	-ซลท	-ลทด	-ทดร

เพลง มะไนราไอด ไหมโรงเสวท.

กวาด

กวาด

คัด ๖

พร้อม

รัว ๖

รัว

รับ

รัว

รับ

รัว ๖
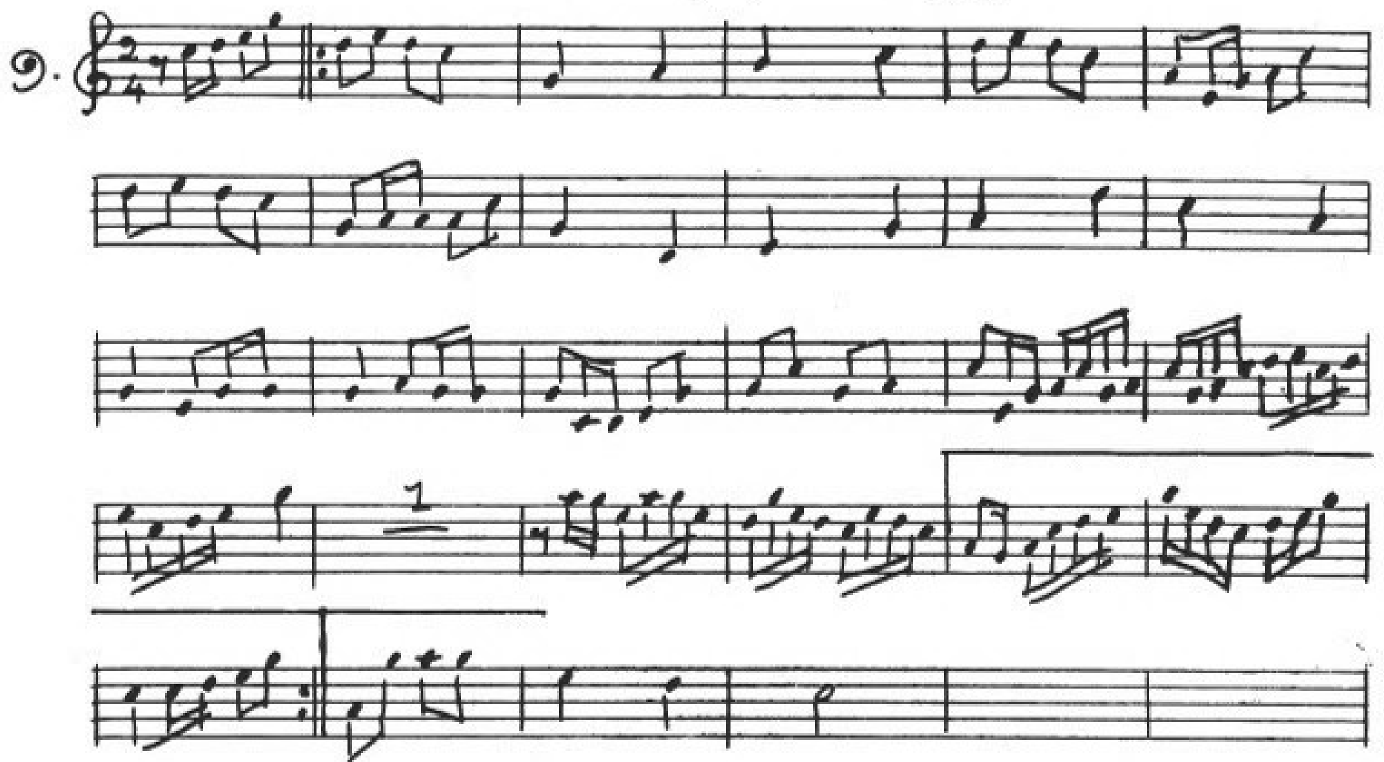
พร้อม
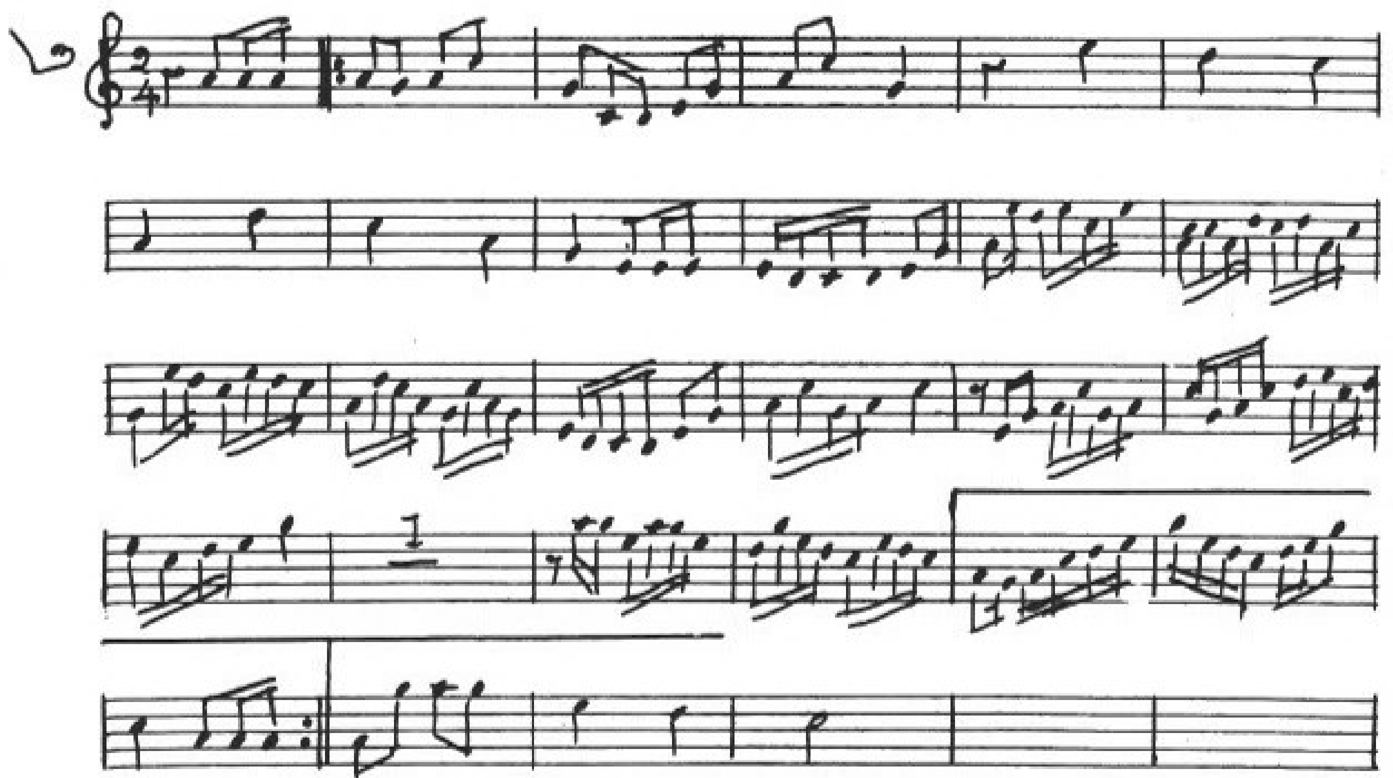
คัด

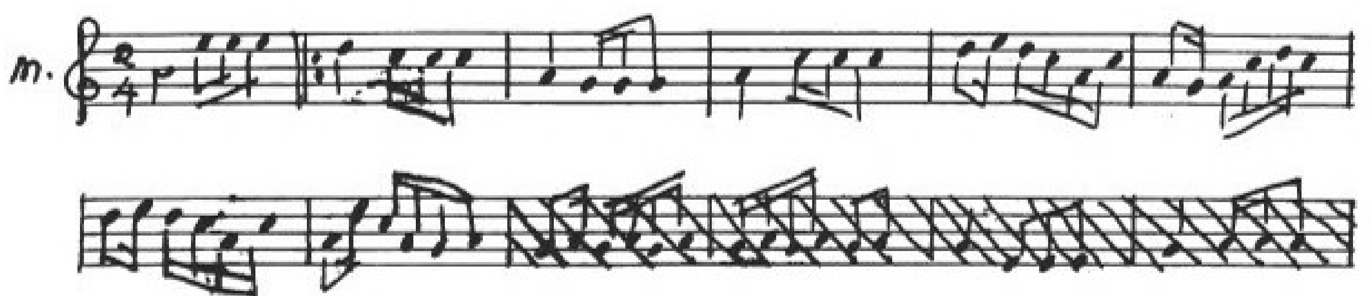
รับ

รัว ๖

พระยาสี่เสาร์. - เถา.

1
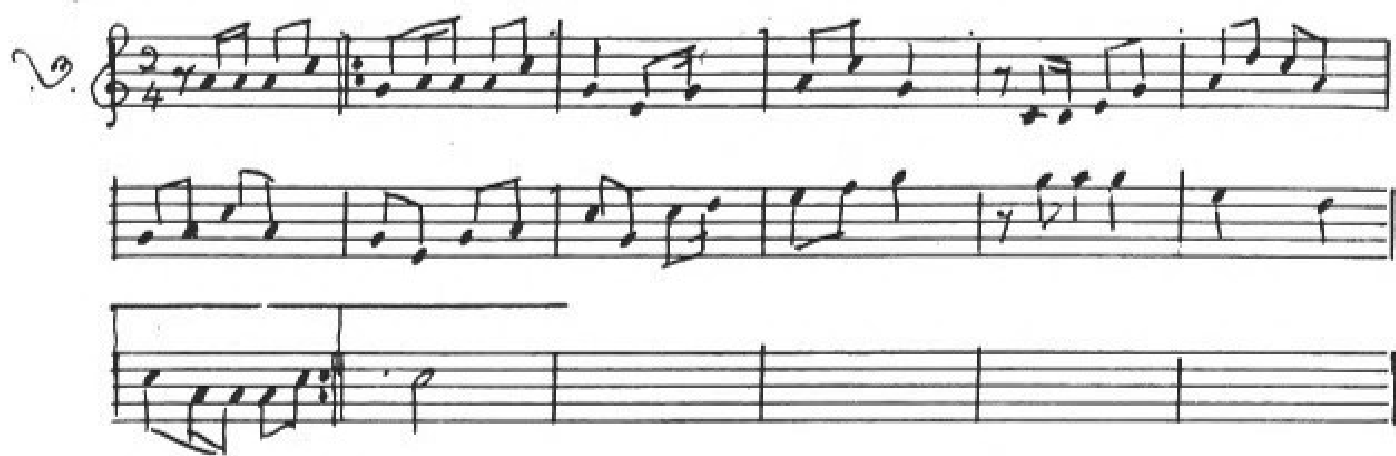
1
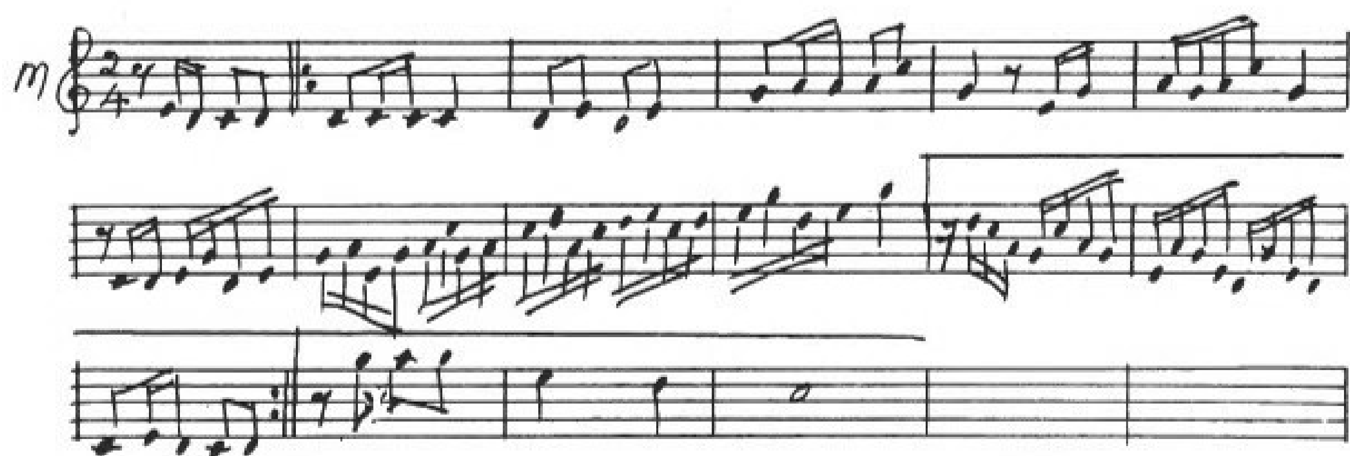
ชลอชั้น
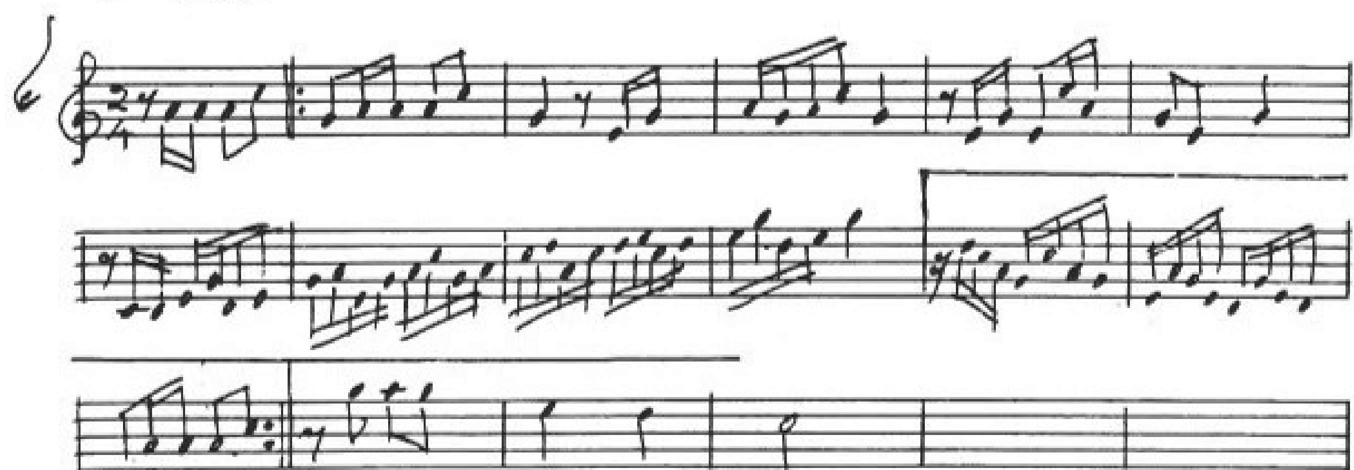
๑.
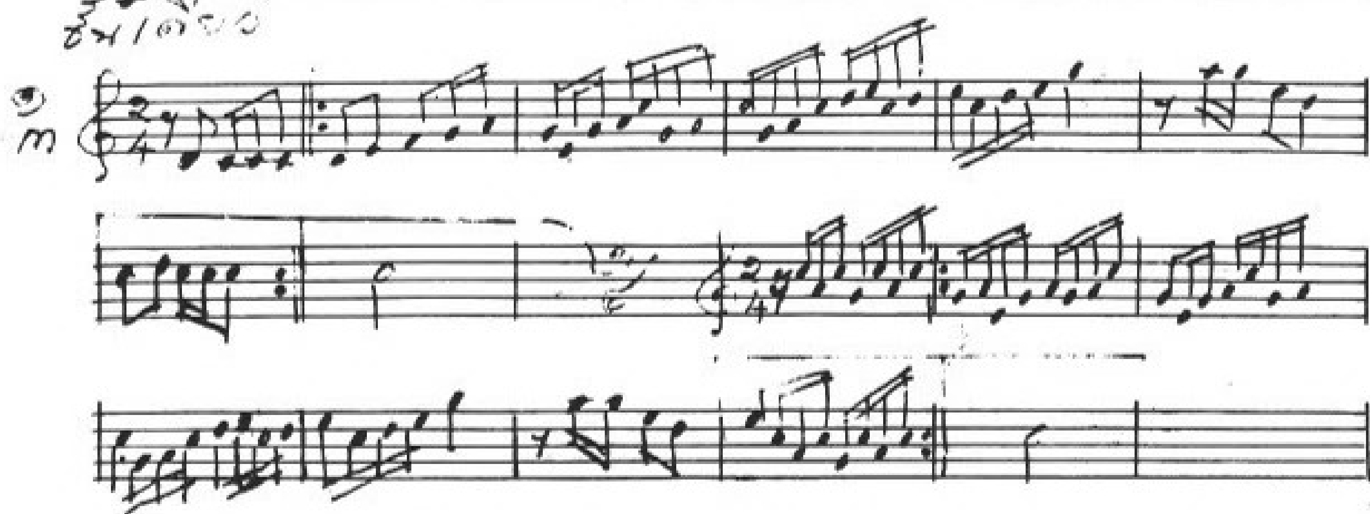
สองชั้น

พระยาสี่เสาร์ – ๑๓

เพลงรัญจวนพม่าครวญ (เถา)

๓ 1. ได้เลี้ยงดอยปราสาทราชวัง ได้อยู่มาชั่วหลายแต่ปู่ย่า

2. คงย่อยยับเปลือกเปลือยเป็นป่าช้า จะรกร้างโรยราลงทุกวัน

3. พระเมรุทองเคยเทียมเทวสถาน ปรางมาศดังวิมานเมืองสวรรค์

ได้แต่ที่สิ้นลับไปกับพลัน สาระพันจะผุพังเป็นรังเรือ.

๒ 1. แสนเสียดายสิ่งไม้ในสวนหลวง ทั้งสระแก้วผกามาศจะเหือดแห้ง

2. ทั้งพระโรงก็จะร้างเป็นกองแฝก ที่นั่งโถงโรงแสงจะซุดโทรม,

๑ 1. ที่จะว่าเวียงเคยออกท้าวมังเยน จะรกเป็นแฝกหญ้าดงหมกโหม.

2. ไม้ยืนสนมชุกนกหนักจะหักโทรม ทั้งเสาโคมสิ้นจะพังทลาย.
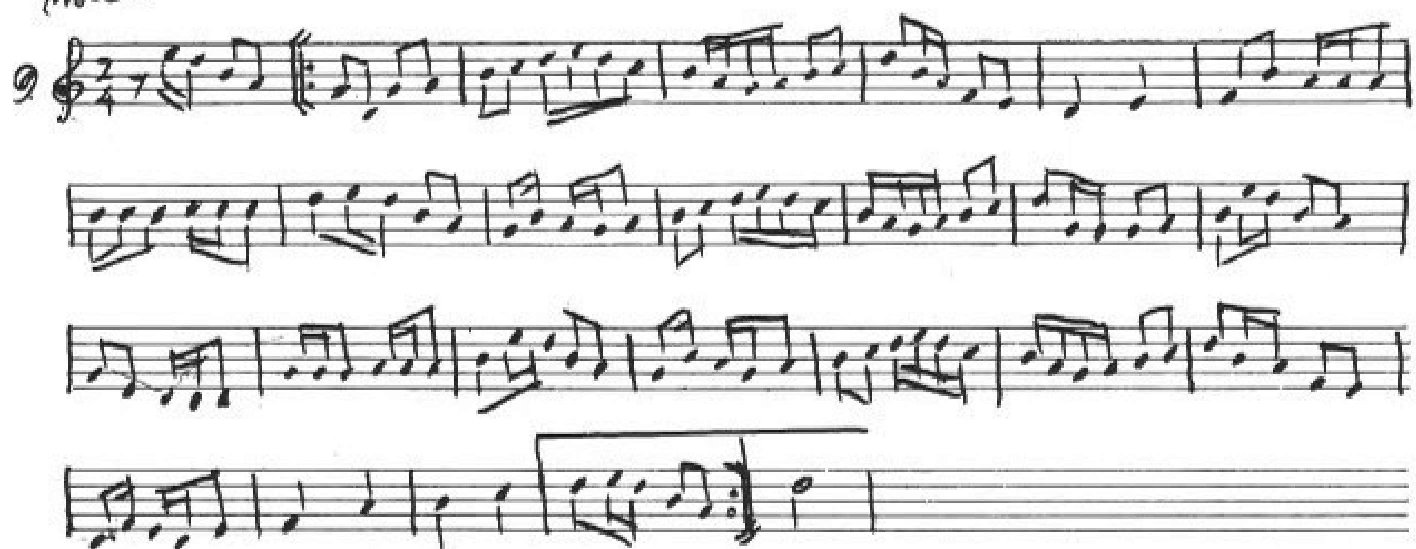
สามชั้น

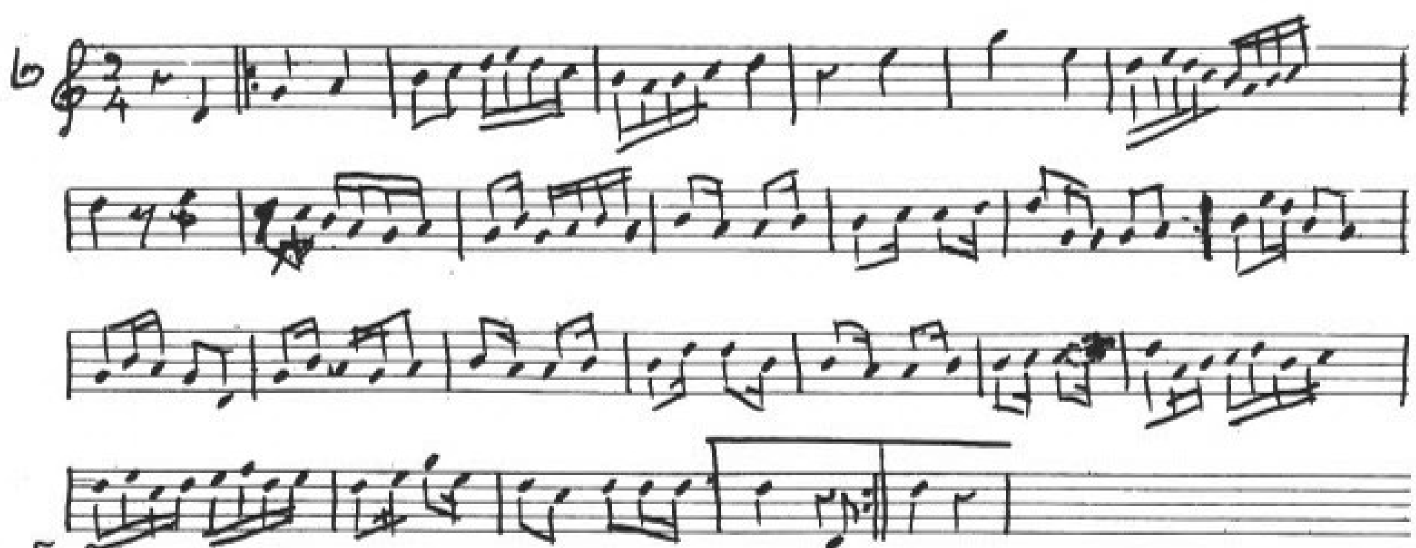
พญาครวญ (เถา)

๑
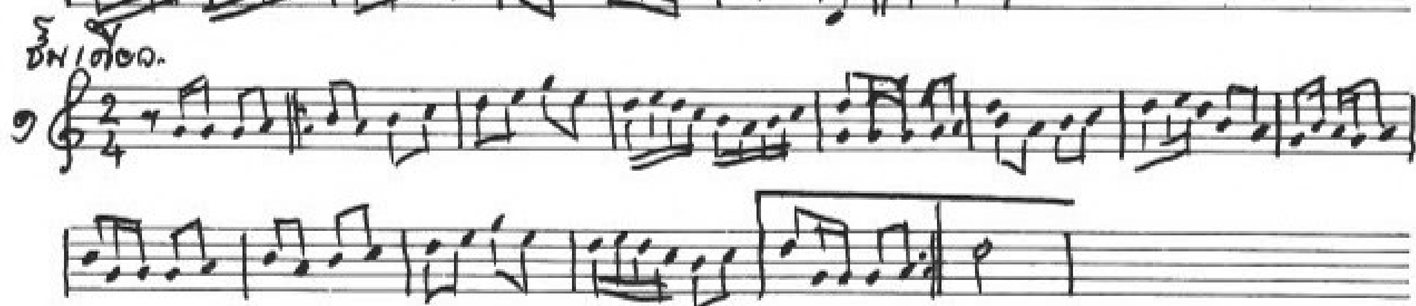
๒
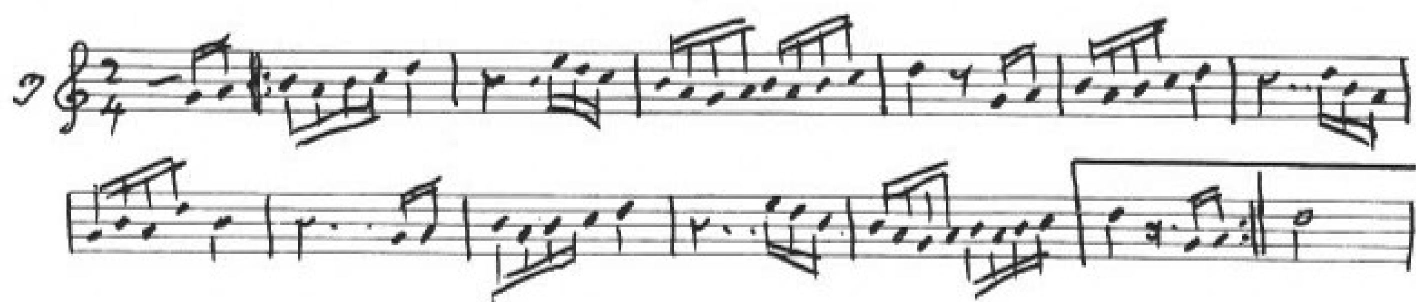
เสมอข้าม

ชั้นเดียว.

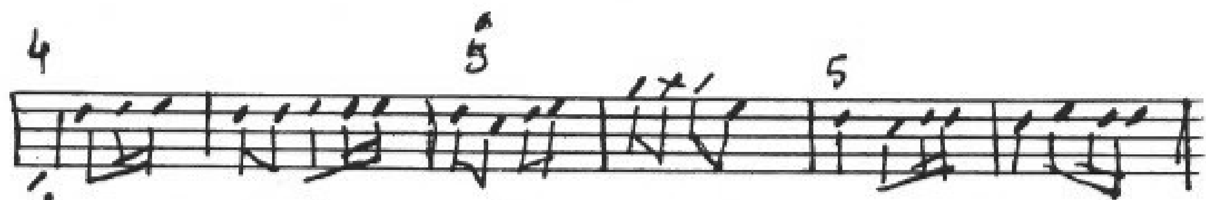

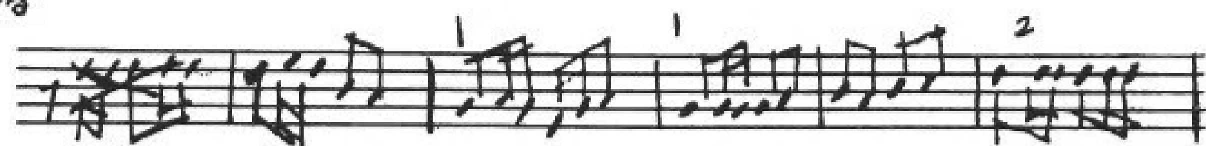
อำพัน สาม แรก

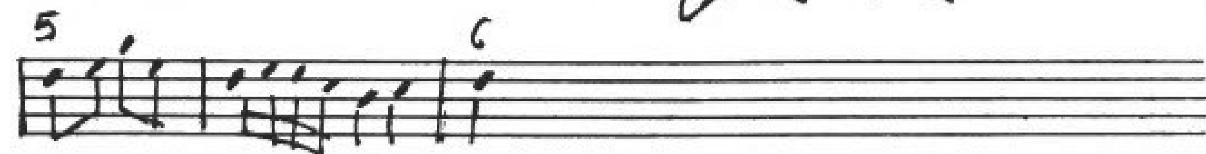

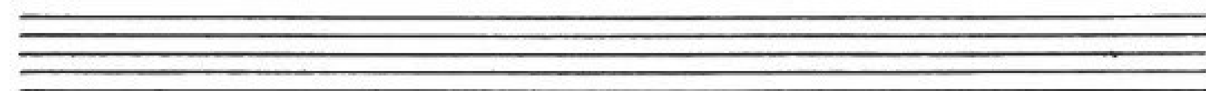
ชั้นเดียว

หวก

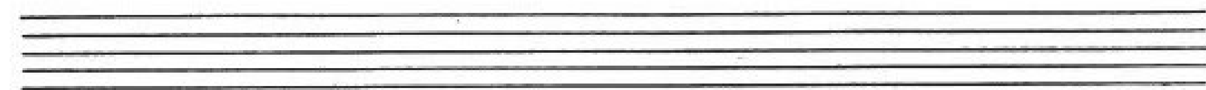

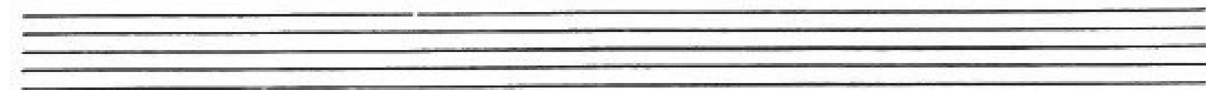

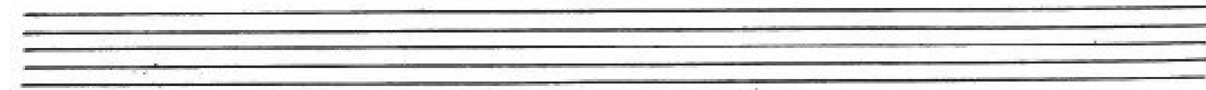

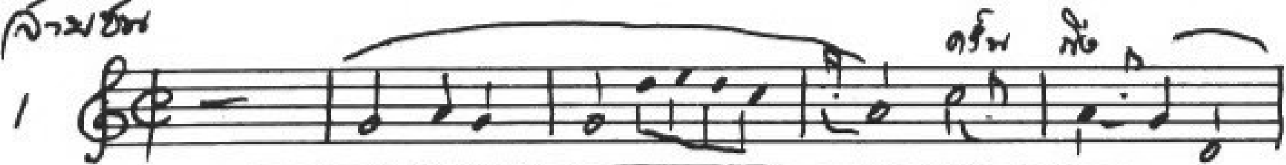

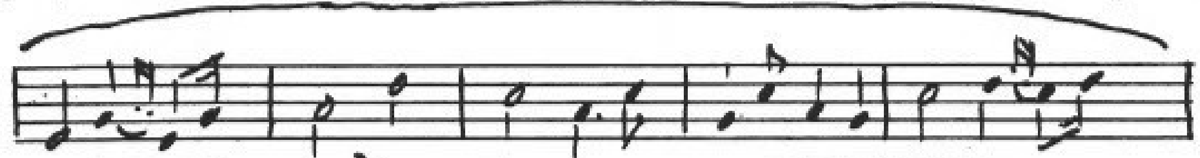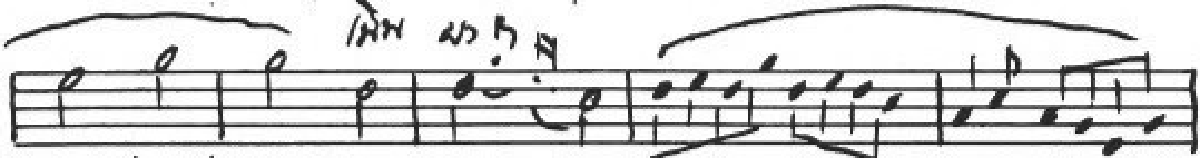

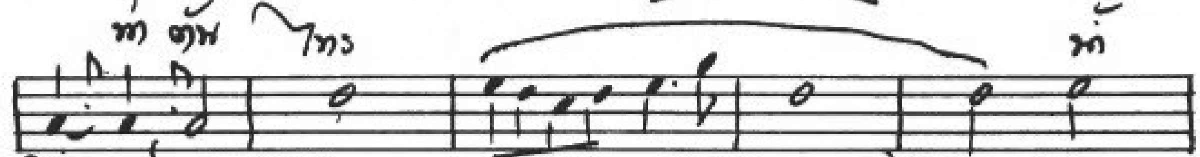

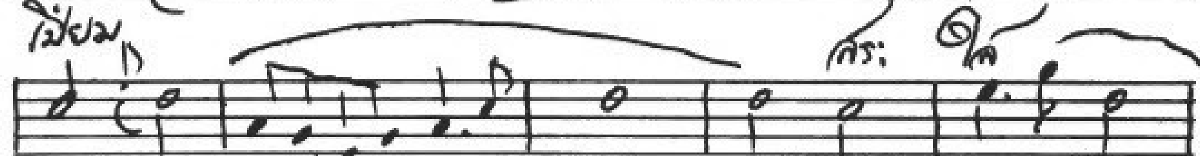
ทางร้อง เพลง - พญาตรึก (เถา)

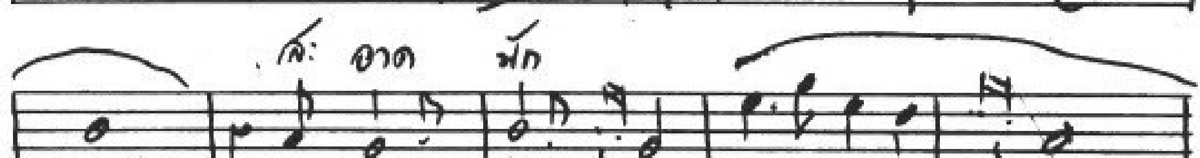

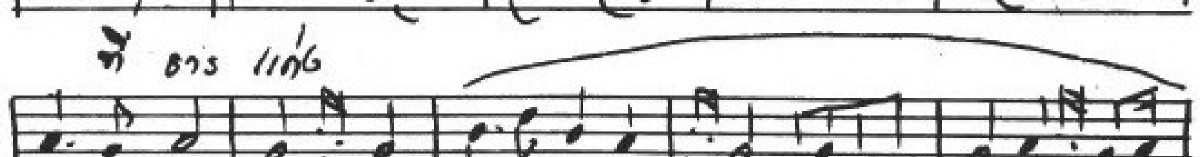

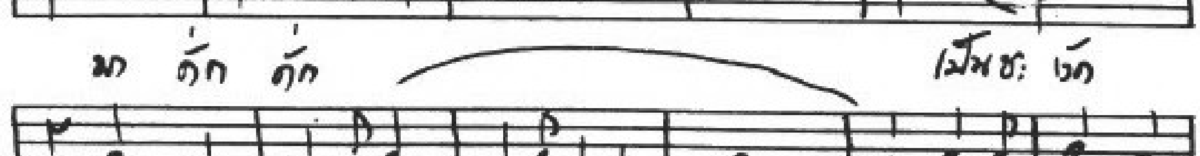

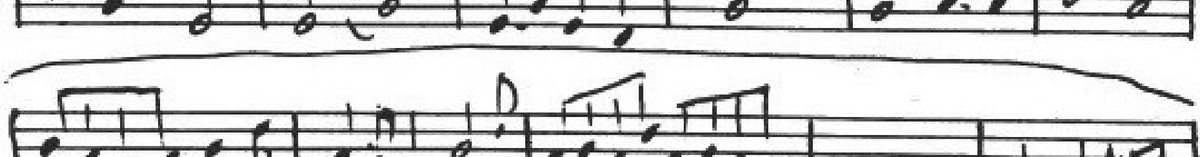

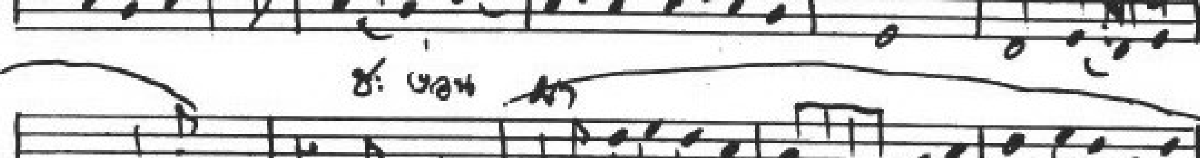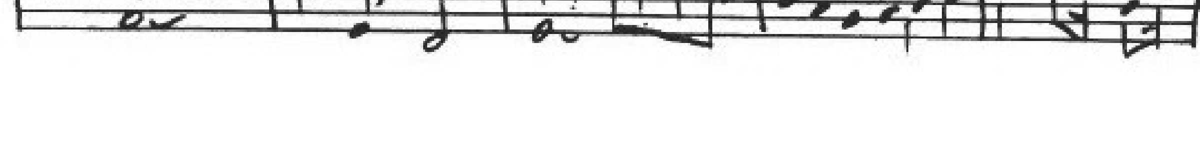

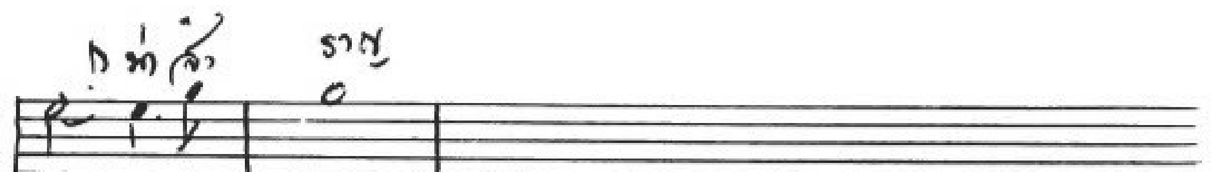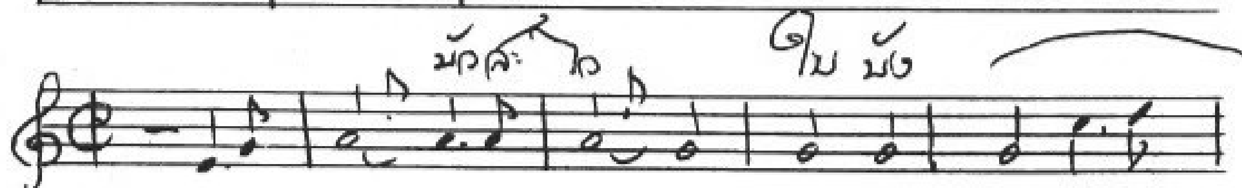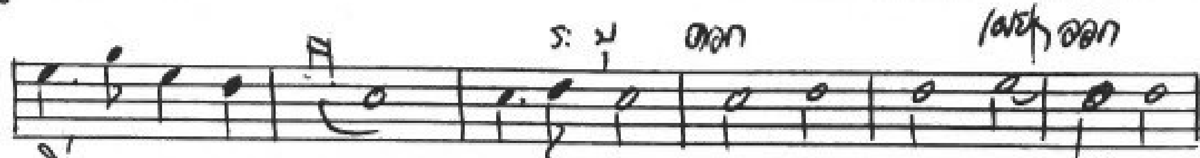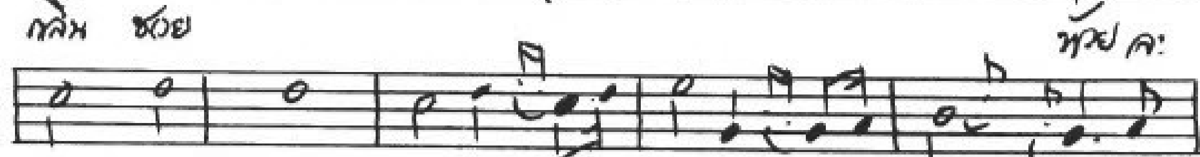

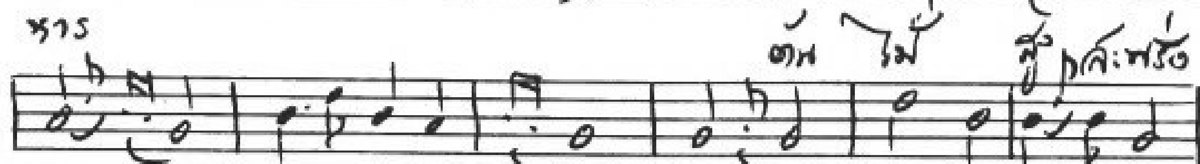

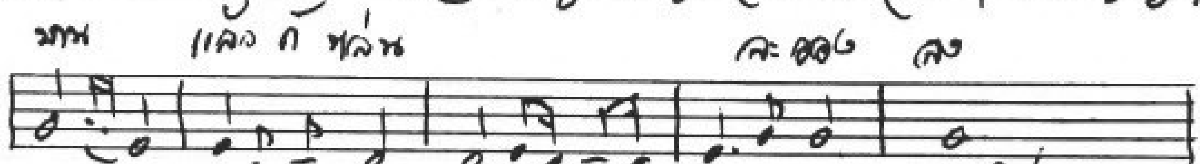
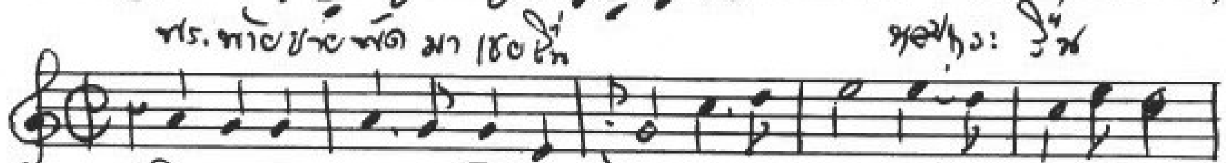
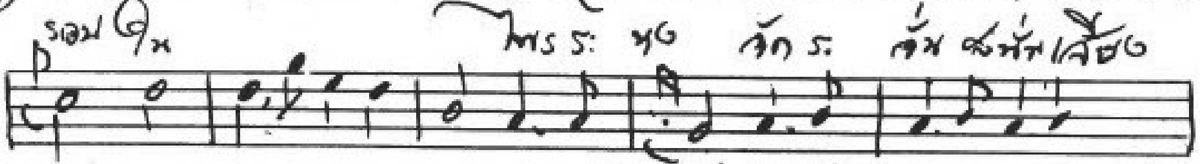
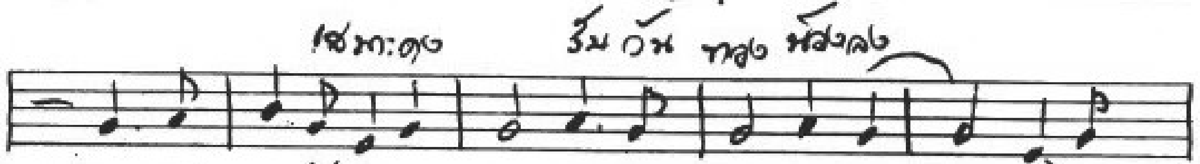
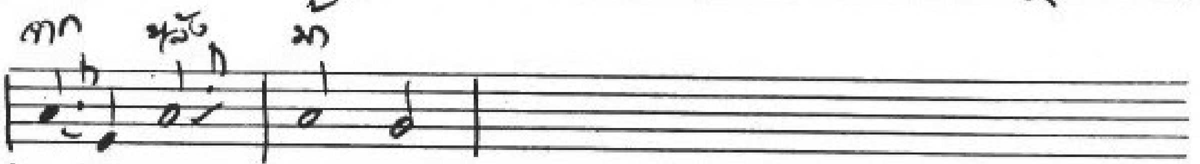
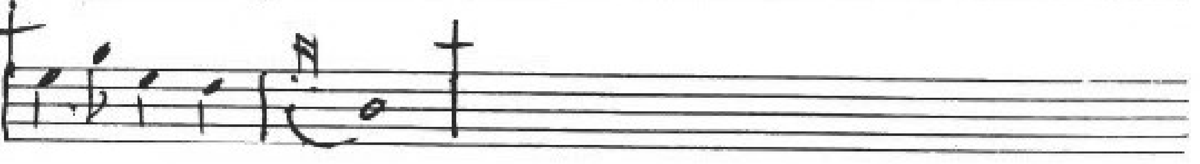

2.

1

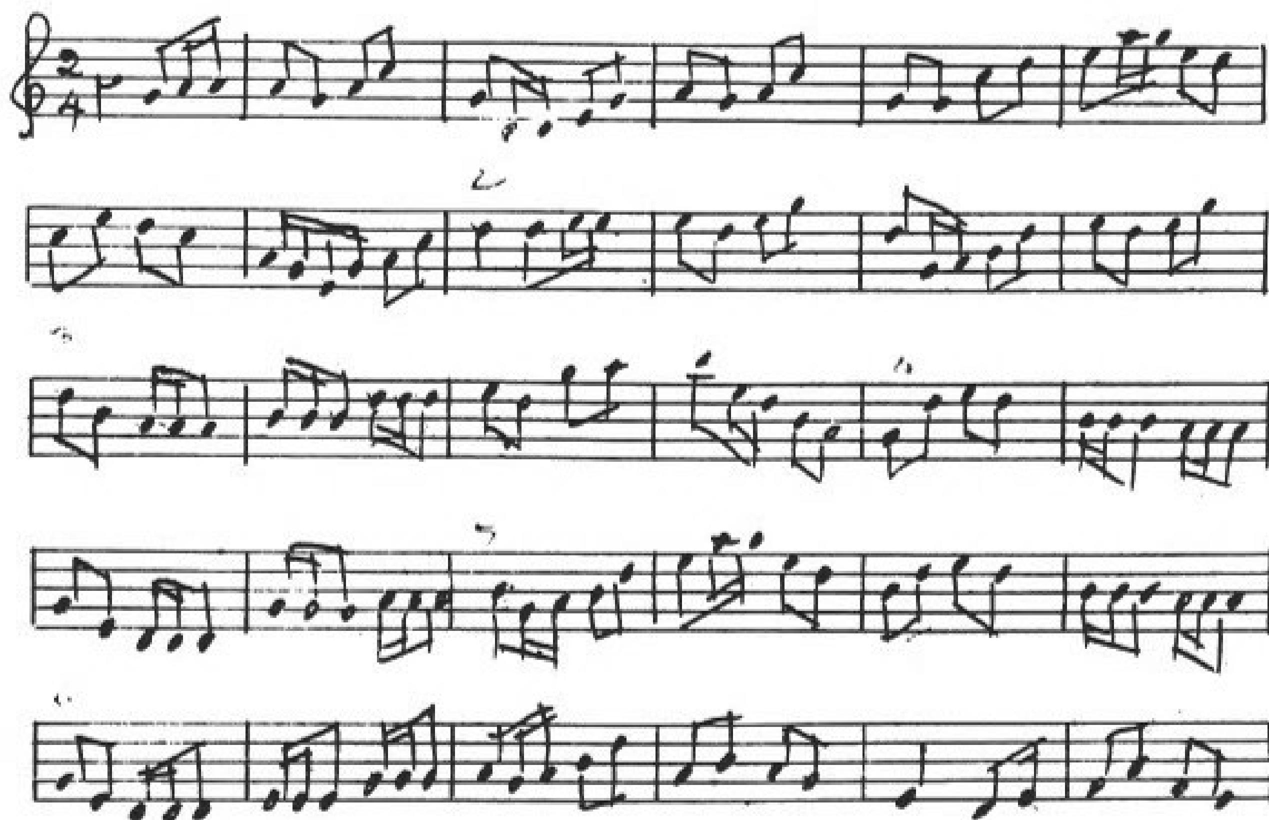

พญาตรึก - เถา ๓ ชั้น

สามชั้น

พญาตรึก - ๓.

สองชั้น

ชั้นเดียว.

ทางร้อง

1

2.

สองเชื้อ

ใคร พลอ หา มารถ

มั่น อาว พัก หาสุข หัก

ดอย ล้อง ผอง ผสุก

พระ มี ห่วง ดวง กะ มล สด ทนพ ขึ้น

ให้ ร้อง ร สม กัน มาตด ปรากฏ

เมื่อร้องไห้ยังรา ท่อน (๑)

1. ใครว่าพระจอมกระหม่อมแก้ว มาคลายแคล้วเมื่อมิตรไหนก็

เคยร่มเย็นเป็นสุขทุกเวลา มงกุฎบาทโปรดใส่พระองค์

2. มงกุฎใหม่ห้อยดวงดอกฟ้าทักษ์ ทรงรักษามั่นคงดังประสงค์

ทุกราตรีมิได้คลายมาหาบ่วง พระมาปลงบ่ายม่วยตัวเหม่าหาล

1 ใครหน่อยห่วงรีหารกล้องอาจหัก มาหาหมู่หักดอยร้อนเปลี่ยนวา

2 หน้าใจติดริมยาร้าวการณ์ ต้องทรงรั้งระไพวาระวา

1 พระมีห่วงดวงกมลสดทนขึ้น ให้ร้องสมกันมาดปรากฏ

2 ช่วงกะไรใจหายหม่นศิลา ละวาใจดวงหวั่นไหวพาวห

ทีอพ ให้ อุ๊มเขา

24 มิ.ย. ๑.๐๔

สามชั้น

ไอยราชูงวง ([illegible])
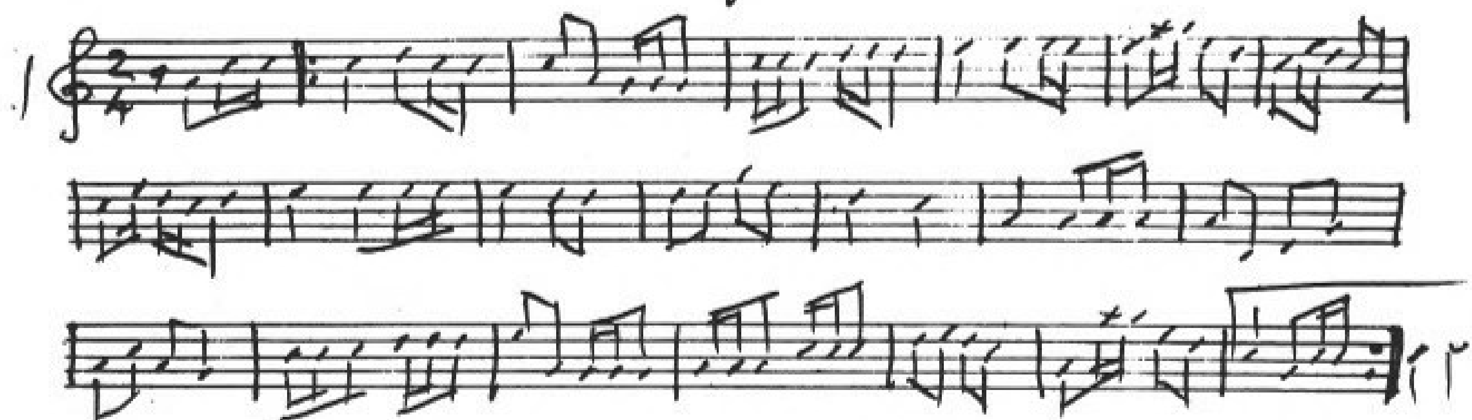
1
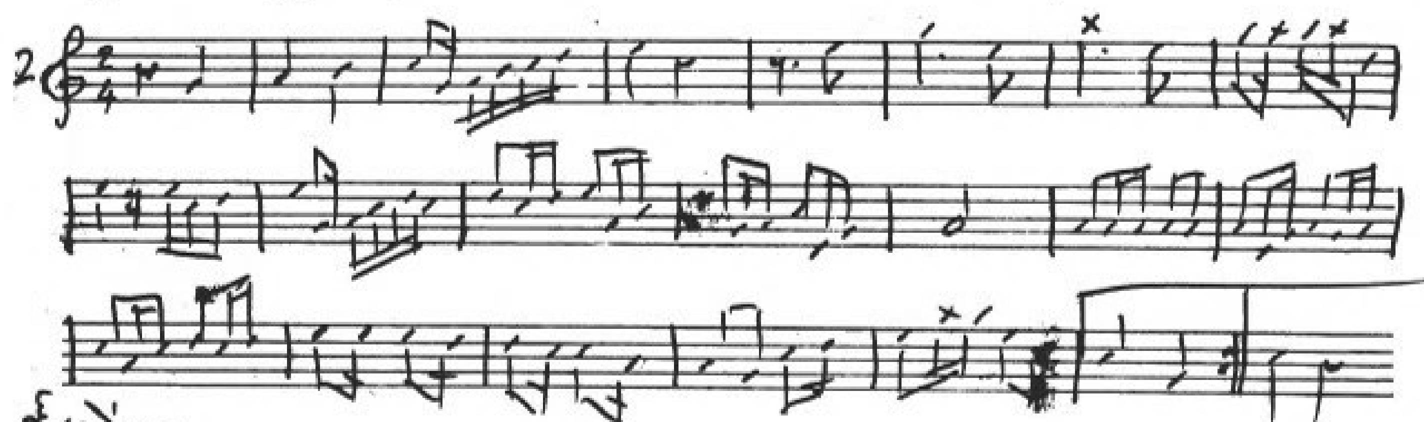
2

5
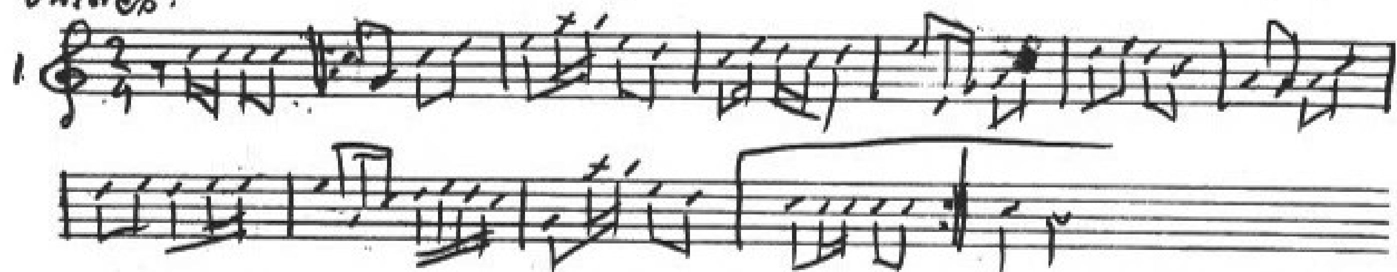
สองชั้น.
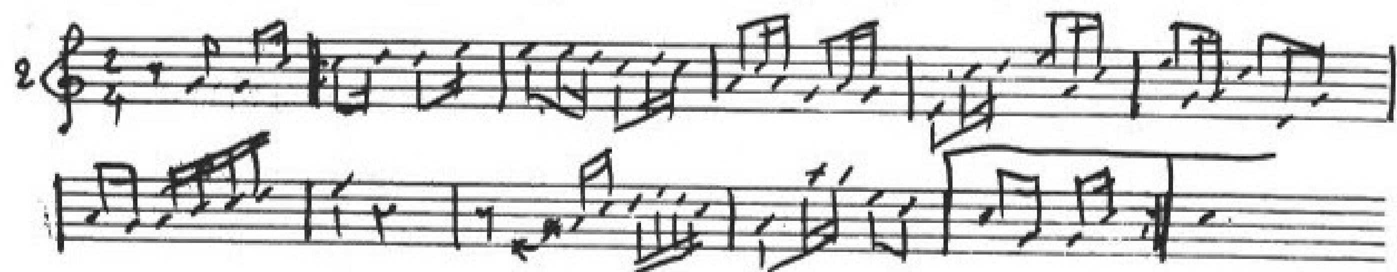
ไอยราชูงวง.

ชั้นเดียว.
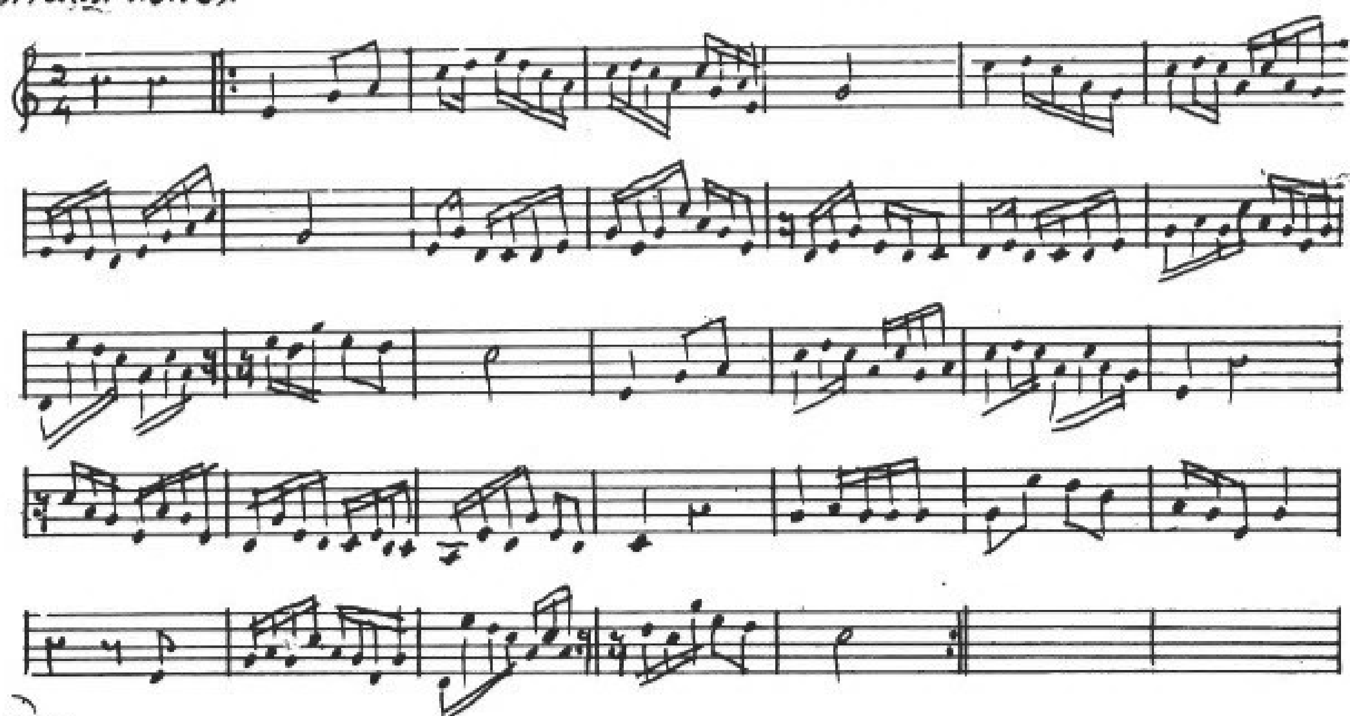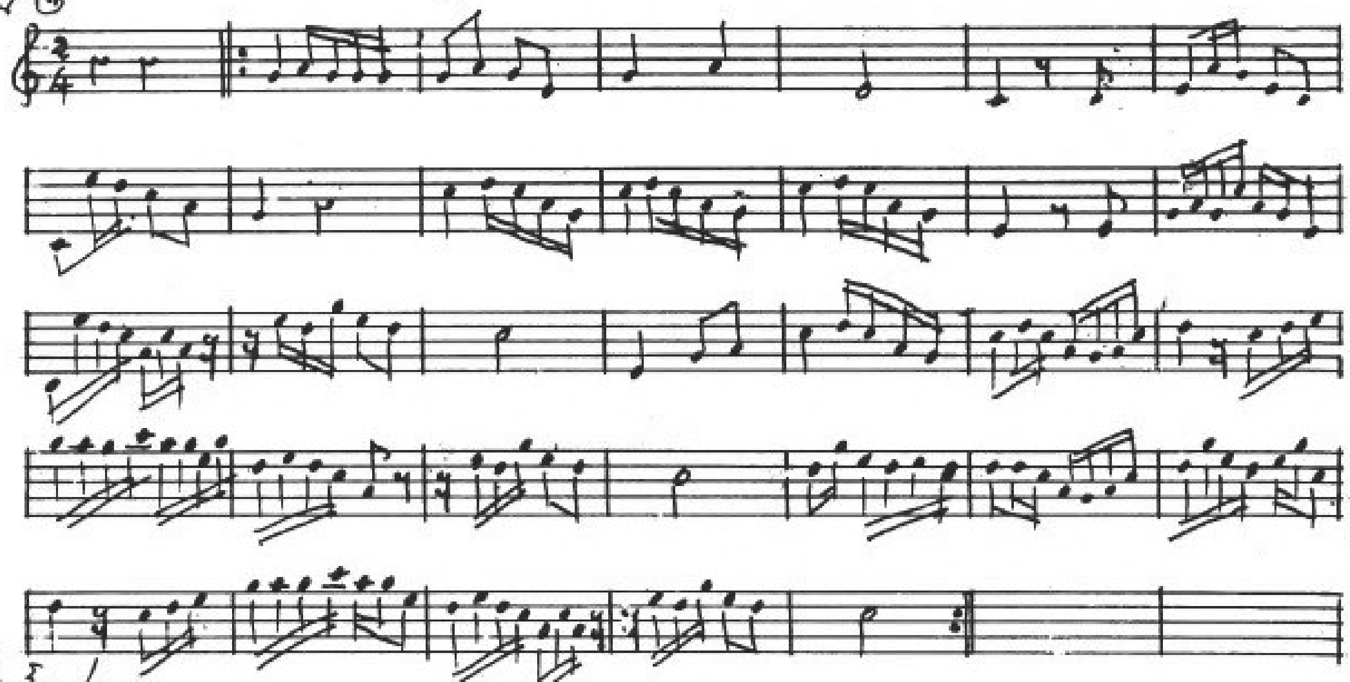

ห้อยแก้ว เถา คลาริเน็ต

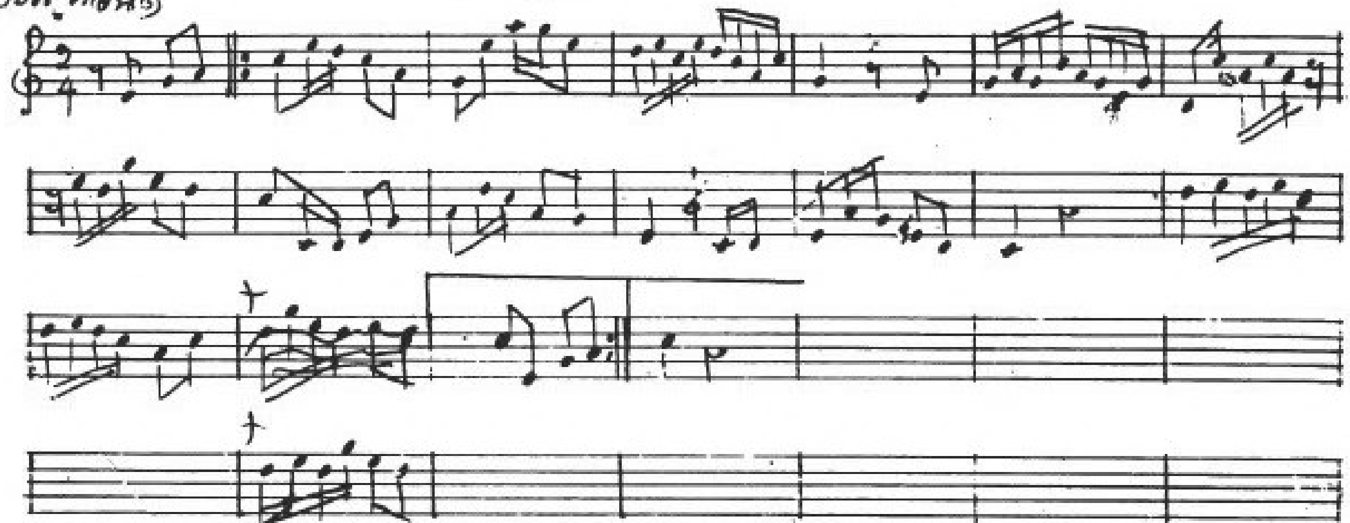
สามชั้น ท่อน ๓

ท่อน ๒

สองชั้น ท่อน ๑

หัวแก้ว.เภา. คลาริเน็ต.

ท่. ๒

รับเดี่ยว ท่อน ๑.

ท่อน ๒

เพลงโอ่งราพ

ปี่ ร่าย

เดกทะ

ปี่พาทย์มหาดไทย

เพลงตาพ้วนราพ

มาตาล มัด เอย

มัดนั้น พนอ วัก วายุ ตก ยักษ์

รับ สั่งออกมา นั้น ภา ข้ อสุ ร์ รับ ขุน ไปฉันพลัน

ครั้น ถึง นค รา เอ่ย มาตาล ลงจากอาชาทัญ เอ่ยภาย ผัน

ร่าย

ท่อนร้อง เข้าไปในห้องพระโรงคัล, อภิวันท์ก้มหมอบเฝ้าเจ้าภารา แทกมลณนาฬิกา

เมื่อ เอย เมื่อ นั้น โอ ฆ

ราพ สัก ข์ ศักดิ์ ยักษา สุดสายเหมือนแท่นแก้ว

แวว ฟ้า พรั่ง พร้อมท้าวพระยา เส นา

มาร พอ เห็น อสุร ศักดิ์ รู้ จัก

หน้า มนตรี ญา มา ภักดิ์ กำ แหง หาญ จึงปราสัย ไต่ ถาม

ถามเหตุการ นี้ กุ มารสลึง รา ลง มาไย สลึง อ

ตามใจนราพ

สุรได้ฟัง รับสั่งถาม จึงทูลความ:เล่า

แถลงไข ว่า พระปิ่นลอกา

กรุงไกรเมืองสวรรค์ภูวไนย ไม่มีคู่

เมื่อ เอย เมื่อ นั้น

ไอยราชูงวง

ไวย ราพ สำเร็จศักดิ์ ยักษ์

ร้องบทกลม บัดนั้น จึงกัญญาเสนีย์ยศดา รับสั่งของคือสุรชาลา มาทูลแจงไขชาไม่ช้าที.
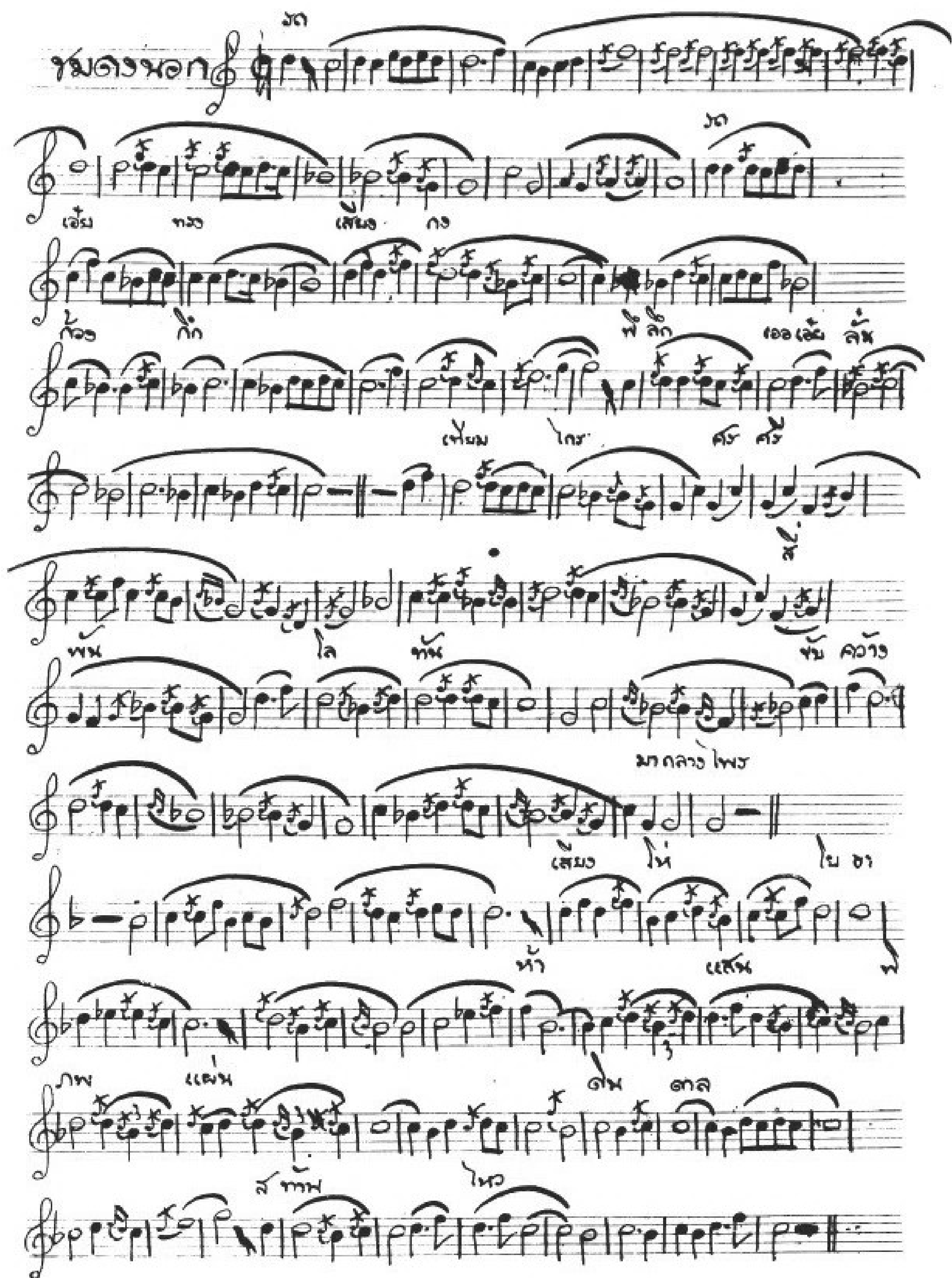
เมื่อ เอย เมื่อ

สามไม้กลาง

นั้น ไวย ราพฤทธิ์ ไกร ไชยสูร

ครั้นเสร็จดังพจน์ พลไม่ช้า อสุร

จึงมาจับ รถ สุร กาญจน์

เพลงต้านโอมราพ

เร่ง ทัพ ขับ พล

สกล ไกร นั้น

ลง กา

ชา มี

พระยาเดิน (เต้าลอง)

ครั้น ถึง จอมพล จัตุรงค์

เสด็จลง จากรถ

พร ยูร ยาตรา พลากร จ ร ลี เข้า มา

ที่ พระไวง ว ง นา

เมื่อ เอม

แขกมอญ

เมื่อ นั้น องค์ ท้าว ทศ กัณฐ์

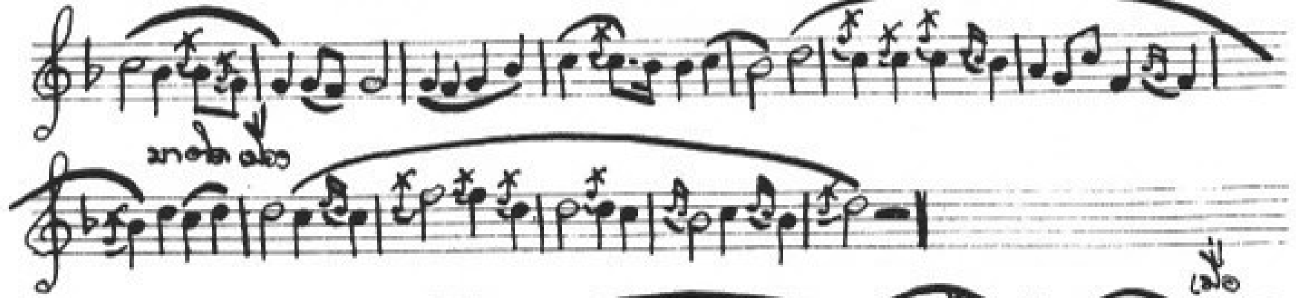
มก มา
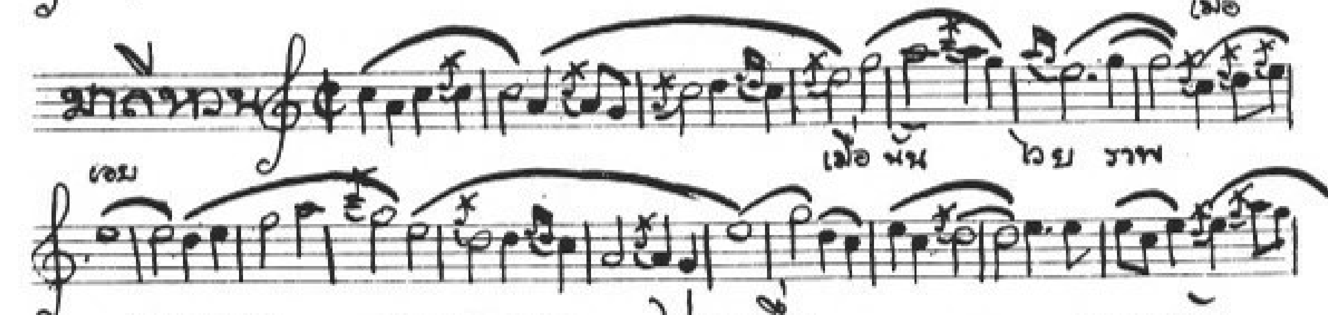
พอ เหน ใจ ย ราพ

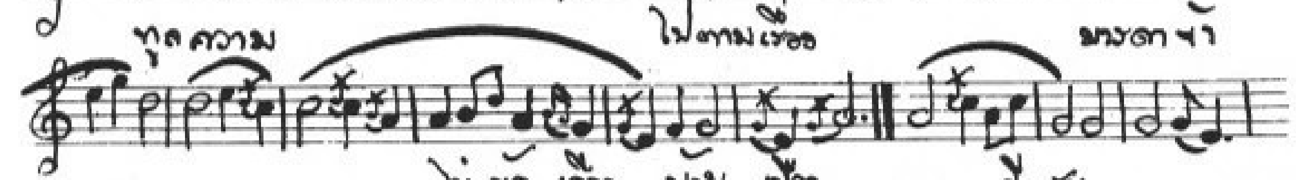
เพลงต้นใจปราพ
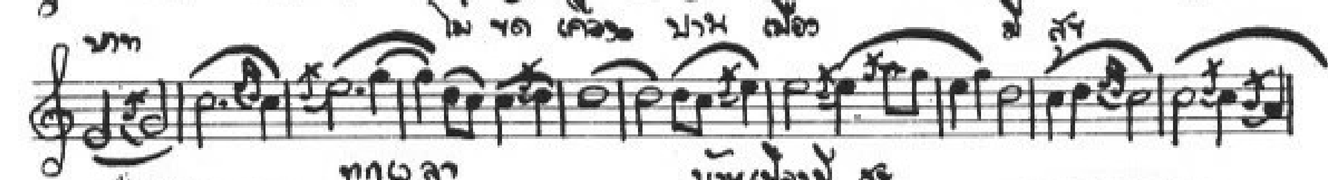
หัด ตา เสด็จ มา ต้อน รับ
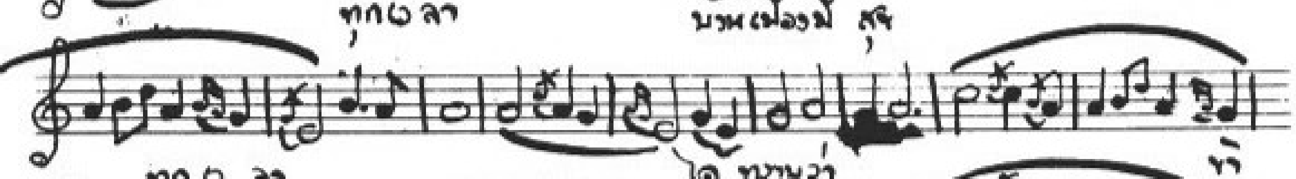
เพลงทับไวยราช
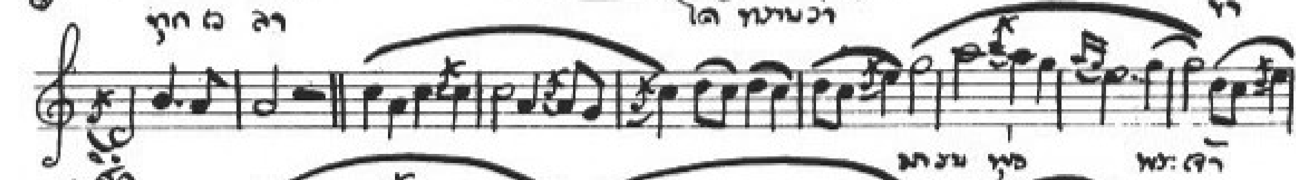

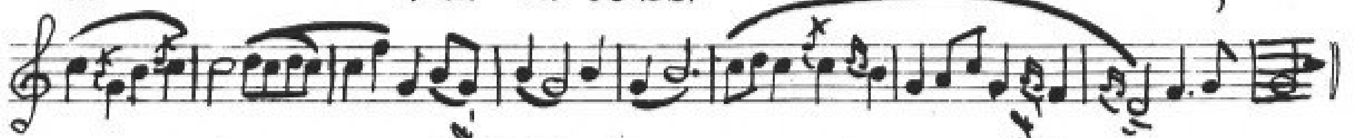
เพลงลาวน้อยพราพ

ยง ยุทธ์
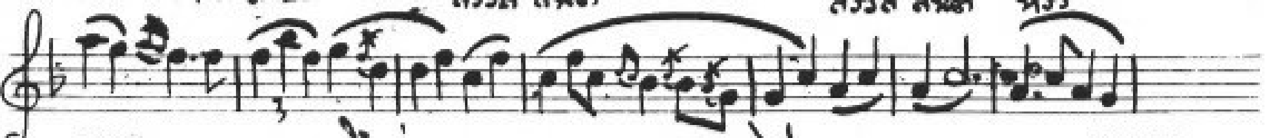
สาริกาแก้ว

สาริกาเขมร

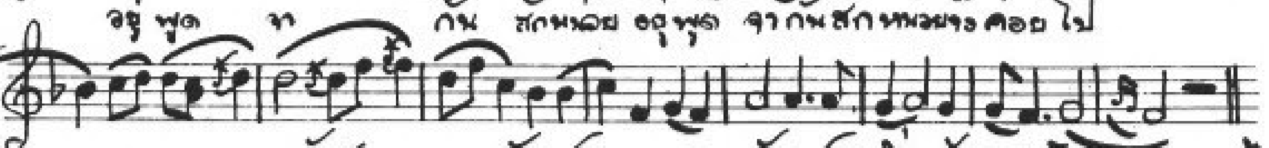
ตับโวมราพ

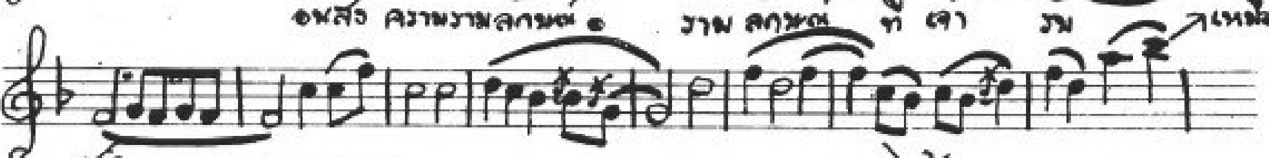

ทัย
จะให้ ได้
ปี ๆ ลา

เมื่อ เอย
เมื่อ นั้น

สรวล สันต์
สรวล สันต์

ว่า หลาน
นาน ไป

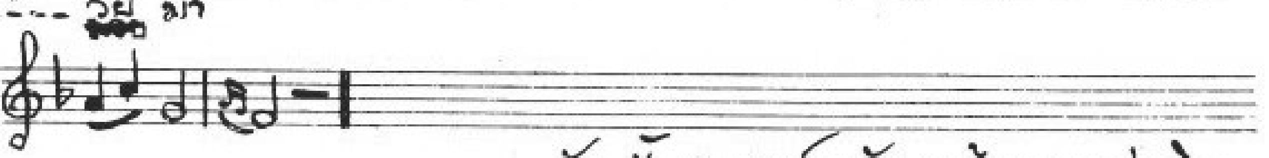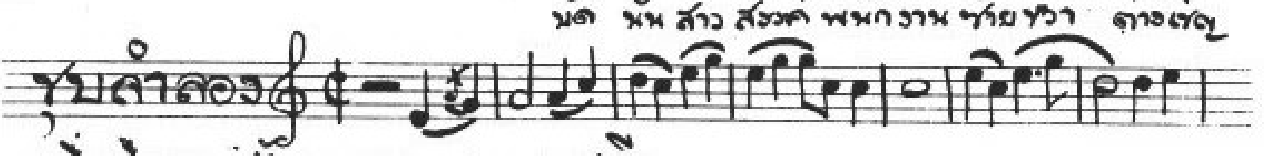

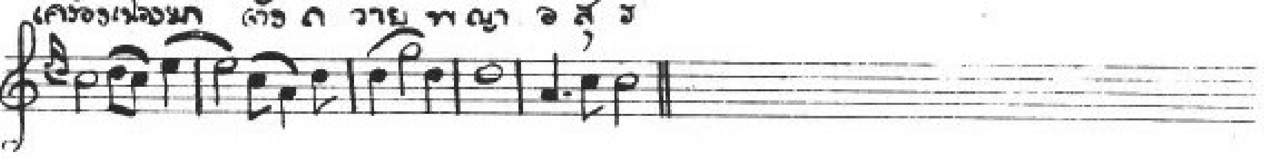

ว่า หลาว

ยก
ให้ ยก

เพลงต้นโบราณ

เส้นเหล้าจำลอง

พระทอง

เบาหลุด

เพลงตามใจนาฬ.

สระบุหรง

ย้อน จัง หวะ ปะ เท้า

เคล้า คล้อง เสียง ลอด

เอน สอด คล้อง เจ้า เอย

ไปตามหน่วย

เบ้าหลุด

เอียงระ วัน หัน วง เจ้า

เอ่ย อยู่ตรง กลาง กำ หนด หาง

สุข เก นม เจ้า เอย ประนม

ตะลุ่มโปง

เมื่อ นั้น เมื่อ นั้น ไวย

ราม นัดดา อรัญ ศัย เสียง เส--

เส วุบ ไชย มล สำ รวญ ใจ จึงกราบ ทูล ท้าว ไท ฯ

เพลงตามใจราพ

น้ำลอดใต้ทราย

การะเวก

ต้นเพลงโอยราพ

เขมรออกโคราช

ส่องลม

เพลงตามใจมาพ

ลงสรงโทน

เพลงตามใจราพ

ชมตลาด

เขมรเขียว (ชั้นเดียว)

แสนเสนาะ (ชั้นเดียว)

เพลงตามใจมวพ

FINE

ทับทิมชรัตน์

ภาคหนึ่ง

เพลงยานี

เมื่อนั้น — โฉมนางทับทิมชรัตน์ยักษี
แต่ว่าเว้นเป็นหม้ายมาหลายปี — สามีมอดม้วยด้วยไรที่
ได้ลูกน้อยหนึ่งเลี้ยงมาเลี้ยงไว้ — รักใคร่เป็นดังจิตรจิต
พี่เพื่อนอัมพะเชษฐ์ — ลืมคิดถึงใจนั้นพองตัวทาง

สมิงทอง

เมื่อเวลามาติดตามนั้น — นางมหาระลึกถึงสมหวาย
ให้ร้อนเนื้อเดือดหัวไม่สบาย — จะยั้งผายไปป่าพนาวัน
จึงลมองคพระลือชื่อนั้งชัก — โลมลมชวนภักตร์แล้วรับขวัญ
สั่งที่เลี้ยงเดี่ยวประคองคอยน้องกัน — เสร็จในพลันกลีกายแปลงกาย

เชิดฉิ่ง

บัดใจแปลงกายเป็นนางยักษ์ — ล่ำสันดีก็ดูเป็นหมักหมา
ซื้อกระบองพ่องภักตร์ที่ตักตา — ตีนดงตรงมาหาคลี — เชิด

ต่อยหมอ

ครั้นถึงหมวาป่าลึง — เห็นฝูงเนื้อเนื้อเลือดลื
นางยักษ์อยากกินเกินดี — เท้าไล่สู่ลัวลิดสกัดแสกง — เพลงนี้

นาคราช

ที่มาตามาได้กะทิงมหิงษา — ตัวงกลิ้งกุดกาดกรางเผง
ใจหาญจับลิบเลี้ยวเหยียวแรง — หักแข้งขาวิ่งไพล่ครวญคราง
ตัวไหนพ่วงพีมีมัน — เลือดกลัดกลั่งกินเล่นเป็นอาหาร
กระดูกกระเดี้ยวเคี้ยวมันไม่ทนทาน — ตะเลงหวานวิ่งตะ

ปรังดวง

นางกินเหลือล้นจนเลอ — หอมโสเอลเลออ่มหนำ
ลงล้างมากลางคลองมอง่ำ — พอพลบค่ำย่ำแสงสนธยา
จึงไม่ยังที่หยุดพัก — เคยเริ่มพักแรมตามกลางป่า
ปัดลงน้อมในศาลา — นิทราหลับกลิ้มหลับไป — ตระบ.ม

(จบภาคหนึ่ง)

ตับพันธุรัตน์

ภาค สอง

ขอมเสก.

เมื่อนั้น　　　　องค์พระสังข์ทองผ่องใส
ราตรีเทพีบรรทมใน　　　　ก่อนฤกษ์ทิพระลักตรีกตวา

มะม่วง.

คิดถึงชนนีที่เลี้ยงเกล้า　　　　จะไปจากเสียงาทกามหม่นหมอง.
แต่มาอยู่เมืองมารก็ทนมา　　　　มิรู้ว่าเป็นยักษาอสุรี
อยู่ลำพังตัวก็อยู่ไม่ได้　　　　ก็ตั้งใจจำจิตรคิดหนี
เที่ยวไปให้ทั่วปัถพี　　　　เพื่อที่จะได้พบพระมารดา.

กระบี่ลีลา,

กลางคืนดื่นดึกเดือนเที่ยง　　　　ที่เสียงหลับสนิททั่วหน้า
ค่อยย่องลงจากเตียงเยื้องมา.　　　　ออกจากห้องไสยาทันที

อัมพวาสำราญ

ลอยลงชมดงไม้บ่อทอง　　　　ผิวเนื้อนวลละอองผ่องศรี
เป็นทองคำธรรมชาติชาตรี　　　　สมควรยินดีต่อใจคิด.
แล้วจึงไปชมมะม่วงสวาทชื่อ　　　　ที่ไว้ริมเงาะลักลิด
หยิบจิ้มแลเล่นเพ่งพิศ　　　　ยกถือจิ้มมาปิ่นอาลัย.

หกบท สองชั้น

ได้ว่าอยู่จากมารดาเลี้ยง　　　　เคยกอดหอมกล่อมเกลี้ยงรักใคร่
แสนสนิทที่สวาทดังดวงใจ　　　　มิให้ลูกยาอนาทร.

หกบท ชั้นเดียว

พระคุณล้นล้นพ้นผืนแดน　　　　ยังมิได้ทดแทนพระคุณก่อน
จึงมีลูกยาขอลาจร　　　　สองกรข้อนทรวงโศกาลัย - โอด

ขอมแขกไทร

ครั้นคลายหายจากคิดถึงมา　　　　จะอยู่ช้านักก็มิได้
เกลือกว่ามารดามาแต่ไพร.　　　　หนีไปไม่ทันจะเสียการ.
เอารูปเงาะสวมองค์ทรงเท่านั้นแล้ว.　　　　ทั้งเกือกแก้วสิ่งไม้เท้าห้าวหาญ
เหาะขึ้นเวหาเหินทะยาน　　　　ออกจากเมืองมารรีบมา — เชิด.

ต้นพันธุรัตน์

ภาคสาม

ปีนตลิ่ง

เมื่อนั้น — โฉมนางพันธุรัตน์ยักษา
เที่ยวเล่นเพลินชมหลายเวลา — ก็พาพระกลับคืนมายังเมืองมาร. — เชิด.

ตวงพระธาตุ

ครั้นถึงปราสาทมณีที่สำนัก. — ร้องเรียกลูกรักก็ไม่ขาน
แลหาแห่งใดไม่พบพาน — นางมารให้วาบหวาดประหลาดใจ.

ตวงไม้ไผ่

บัดนั้น — บรรดาพี่เลี้ยงน้อยใหญ่
เห็นนางยักษามาแต่ไพร. — กลัวภิ้ภาวะละล้าละลัง
จำเป็นจำเข้าไปน้อมเกล้า — แกล้งเล่าบอกแต่หนหลัง
ทูลข้อเท็จเล่าให้นางฟัง — จนพระสิงห์หนีพรากจากบุรี

โอ้ลาว

เมื่อนั้น — นางพันธุรัตน์ยักษี
ได้ฟังดังจะสิ้นสมประดี — หมองหมดปรีดีเพียงขาดใจ
ลูกพ้นอกกลอยมิวายเจ้าตลาดแคล้ว. — หนีแม่ไปแล้วหรือไฉน.
เพราะเชื่อแก้วไม่เกรงเราะไพร. — ก็หนีไปด้วยกันหน้าหัวนัก.
จำจะต้องตามไปให้ทันตัว — ดังจะหักตามทางวางตามรัก.
ติดตามทางสิ่งพลยักษ์ — จากสำนักวิมานเหาะเหินไป. — เชิด

กระบอก.

มาถึง — ยังเนินบรรพตาเขาใหญ่
แลไปเห็นตามนตันไพร. — งามวิไลวิจิตรผ่องดังทองทา
ยืนพินิจพิศเพ่งจ้องเป็นตรง — มั่นลูกวิ่งของแล้วสิหวา
ตามเมื่อหัวร่อทั้งน้ำตา — ร้องเรียกลูกยาด้วยปรานี

สร้อยเพลง

นั่งดูใจมั่นพ่อขวัญเจ้า — เคืองใจใดเล่าเจ้าจึงหนี
มาเสียหลหัวอกกลัวตี — ดูเตลิดเปิดหนีปีนผา
นางร้องไห้ทีไรแล้วซ้ำเรียก — ปีนตะกายตะเกียกขึ้นไปหา.
ด้วยเดชะอำนาจบุญพา — นั่งเอนพิงไว้เมื่อ[illegible]ลาวันกำลัง

พราหมณ์ดีดน้ำเต้า

พลัดตกหกล้มจมสิ้นแรง — ทาแข้งสีข้างขัดตัดหลัง
วิสกีตลอดเท่าไรจะพัง — ชูคนั่งเป่าปั่นตัวจนใจ

สิงโต.

ลูกพ้อยกลอยสวาสดิ์ของมารดา.
ไม่ให้ระคายเคืองสิ่งใด
แม่อุ้มมาตามด้วยความรัก
อกแม่จะแตกตายวายชีวิตร์

แม่ก็ฟูมฟักเลี้ยงมาจนใหญ่
เจ้าพึ่งมีแม่มาได้อย่างไม่คิด
จากใจไม่หักให้เท่ารัตน์
สุดคิดอยู่แล้วนะดวงจิต.

ลมพัดชายเขา

แม่เอ๋ยแม่เจ้า
พระคุณล้นพ้นแผ่นไตร.
ให้ลูกจะเกื้อแต่แสนเข็ญ
เป็นห่วงเหลือล้นตัวของแม่

เลี้ยงกันมาแต่เยาว์จนใหญ่
จะเปรียบด้วยสิ่งใดหนใดไม่มี
หากความจำเป็นออกจากไปหนี
จะกี่พวงดอกพวงมาลัยพอ

กบเต้น

ทั้งคำลูกรัก.
ผมผ่ายหาคำตามเปลื้อง
ใจคิดอ่านอยากจะหาคำหมาย
ก็จะไปก็ไม่รู้ทางหา.

พ้นจากเพื่อนรักอาลัย
เจ้าไปไหนเลยจะกลับมา.
อันเอาเหตุผลมีจริงมาว่า
เชิญมาหาแม่แต่ลูกน้อย

ตุ๊กตาแกว่งพลาก.

พ่อแม่ได้เลี้ยงโฉมเฉลา
แต่อ้อนให้หาเลี้ยงดูตามต้อง.
อย่ากลัวเลยว่าแม่มีเป็นยักษ์
ก็จะอยู่จะไปก็ให้งาม

ให้สมชายบุตรที่เสวยสร้อย.
ความรักยอดสร้อยดูเดือนเย็น.
มาเกิดลูกรักเจ้าอย่าห้าม.
เอาใจความรักร่วมชีวี

แขกหละตอม

ใครได้มารดาของลูกรัก
ลูกไปพ่อได้พบพระชนนี

ไม่มีเหตุสร้างหมดหมางหมอง
จะกลับมาบังคับลูกมารดา.

แขกมอญ.

อันพ่อแก้วตัวของลูกแม่จ๋า
ไปแล้วไหนเลยจะกลับมา
ลืมนมควายสมองแม่แล้ว
แม่ขอลาอาลัยน้องรักมี
พระเวทมนตร์สิทธิ์ของแม่ให้
จงเชื่อพร่ำจำไว้เถิดหัวใจ..

แม่รักทุกหมดลูกหมา.
มาจากจิตจะเลี้ยงทั้งหมวดที่
มันเล็กให้ลูกแก้วเอาตัวหนี
เท่านั้นเถิดเสียให้มารดา.
แม่จะเลี้ยงเจ้าให้เติบโต.
รู้แล้วอย่าเจรจาให้เคืองพ่อ

สาริกาเขมร.

ว่าพลางบรรจงเพื่อนเรียงล้วน
[illegible]
เป็นเวลาเกิดตาจับตาสัก
ทั้งกลัวท่านว่าสั่งสอนเพราะไว้

ปลอบลูกปลาสาทมนต์ขลัง.
เชิญชวนสั่งเรียกพระสร้อยวัยเหลือง
[illegible]
[illegible] (จบ)

ต้นพระบูรพา — ราตรี

๑ เพลงยานี

เมื่อ เอย เมื่อ นั้น

โฉม นาง

(ลูกคู่) โฉม นาง พันธุ รัมภ์ และ ยักษ์ ยี่

เพลงคลื่นกระทบฝั่ง

ลา มา เดือด ตาม ทัน

นาง นั้น จะ สิ้น บุญ สุ้ม หาย

เชิดฉิ่ง

ผัด ใด แปลงร่าง เป็น นาง ยักษ์ ดำ สั้น สั้น

สั้น เป็น หมด หมด

ถือ

กร มอง มัน

ชักดาบ ที่ กัก ตา กั้น ตบ ตรง มา

หมด

ลี

เข้า เอย (รับ เชิด)

ต่อยหม้อ

ควั่น ฝั่ง หิ้ม วา ม่า ลิ้ง เห้ม ฝ่ง เมื้อ เมื้อ

เลื้อ ลี้

ท่อน ๑

หาง ยัก ออก ล้น ก็ ยิ่ม สี เท้า ไค่ ตี่ เสี้ยวลัด

ลักกัด สะ แกง

ท่อน ๒

เพลงฝิ่ง - ลา

หลวงราช ที่ มณฑป่า ไก กะ หิง มะ หิ้ง ด้วย ก่ำ ลั้ง ก่ำ งา

กล้า แร้ง

ฝั่งดวง

หาง กิน เหลือ คั้น จม เรอ ท้อง

ใส้ เอ้อ เอ้อ

อิ่ม หนำ

ดาระ: พอน - จบภาค-ต้น.

หอมเล็ก

(ภาค ๒)

เมื่อ เอย

เมื่อ นั้น

องค์

พระ

ดั่ง ทอง

ผ่อง ใส

บ้าน

ที่ เกิด เกล้า

จะ ได้

หม่น หมอง

ต้นพันธุ์รัตน - ภาค ๒

แต่มา อยู่ เมือง มาร ก็ หมน ช้ำ

ท่อน ๒

ไม่ รู้ ว่า เป็น ตาย ร้าย ดี

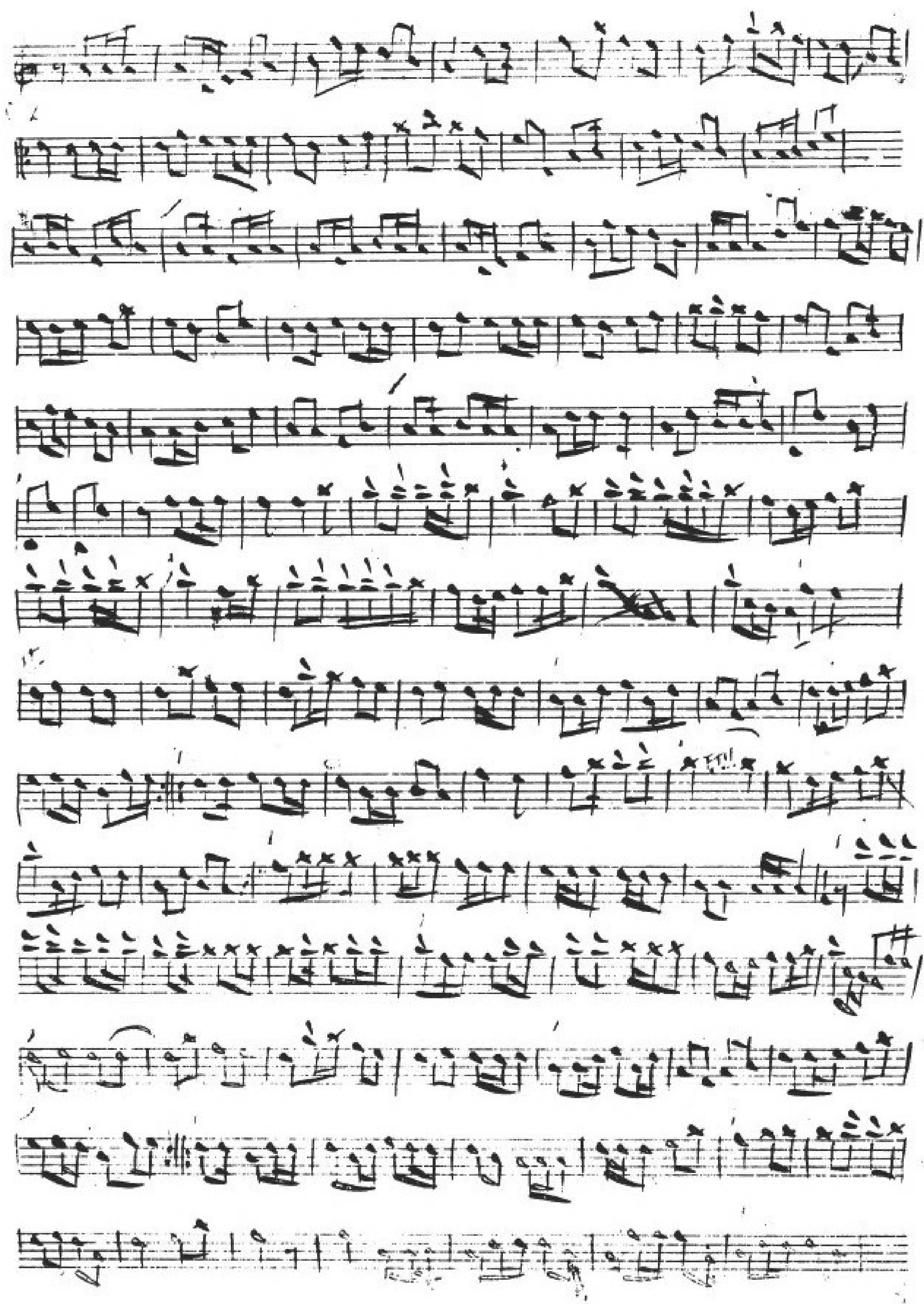
กะมี่ล้มลา
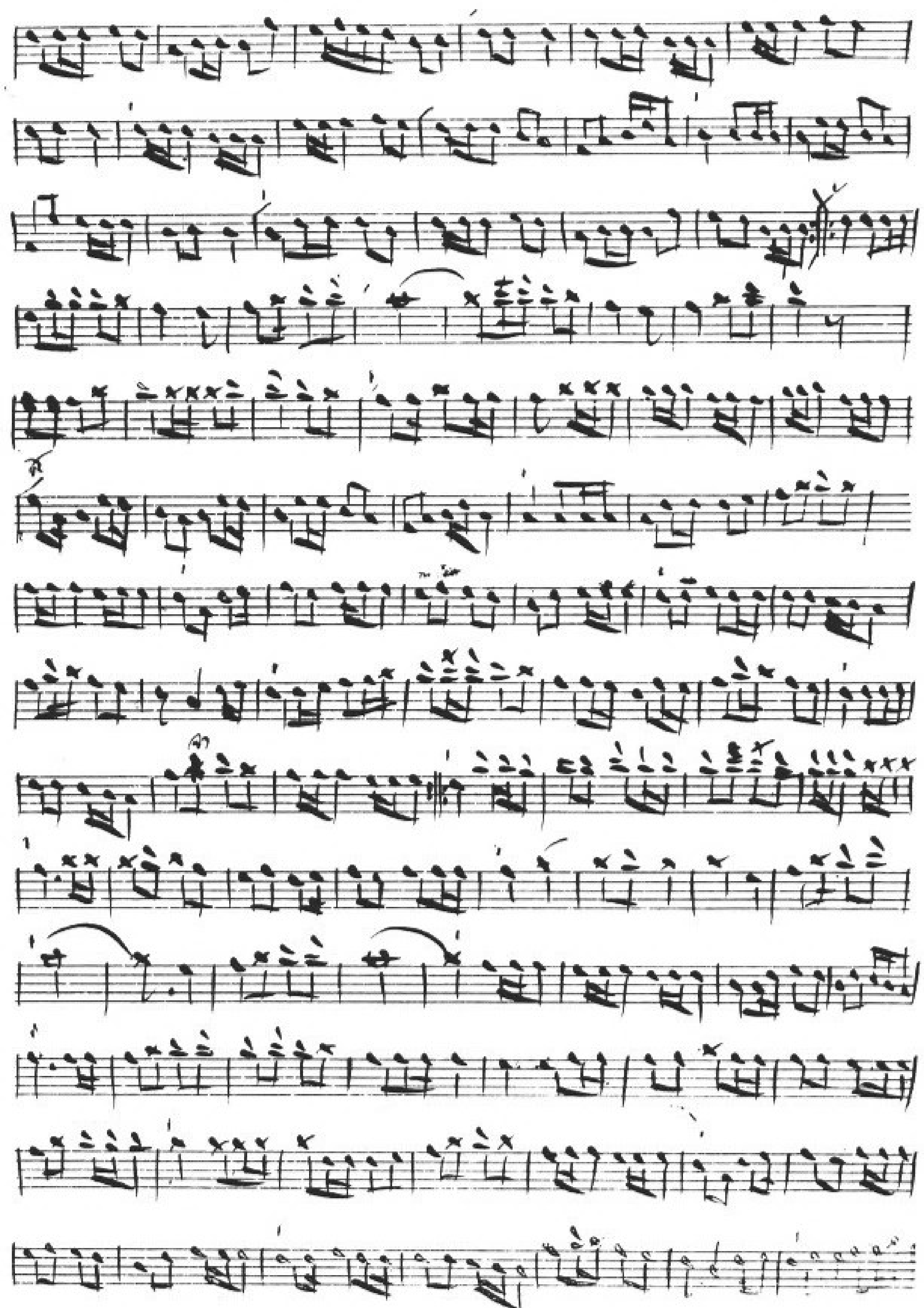
กลาง ดื่น ดื่น ดึก

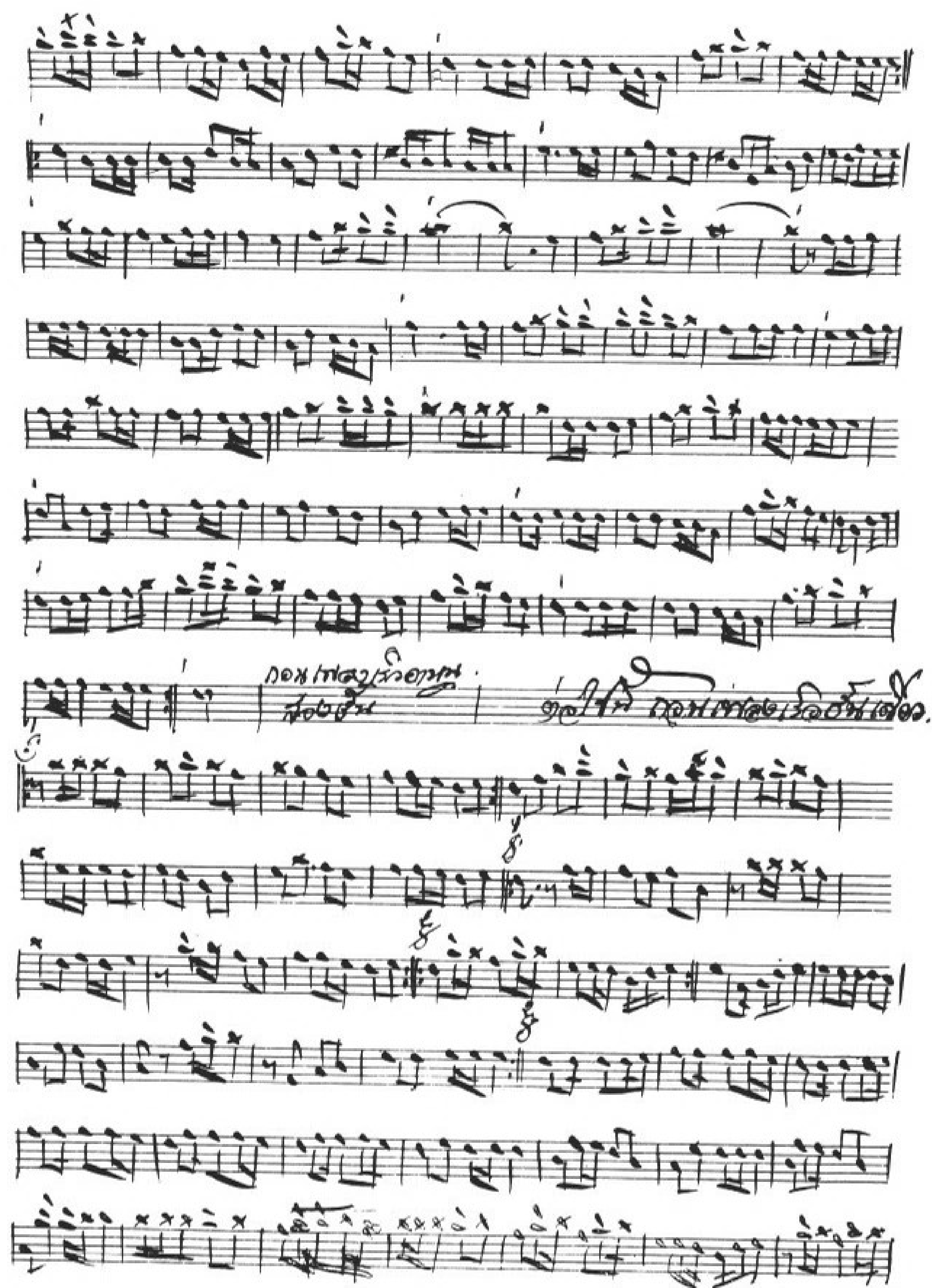
ท่อน ๑

เลื่อน เพี้ยน ที่ เลี้ยง หลับ สนิท

ทั่ว หมด

ถอนเพลงเรื่อง
สองชั้น
ต่อไปนี้ ถอนเพลงเรื่องชั้นเดียว.

พิมพ์ที่
บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด
70 ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร
โทร.2225555.2219781
นายยอดยิ่ง โสภณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ.2527